

1978 மார்ச் 22]

[பேரவைத் தலைவர்]

வில்லை. இன்னுர்தான் சொன்னார் என்றால் அதுபற்றி தீர்ப்புச் சொல்லலாம். மொத்தத்தில் சொன்னார் என்று கூறினார். யார் சொன்னார் என்பது அவருக்கும் தெரியாது; எனக்கும் தெரியாது.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அன்றைய தினம் சுப்பு அவர்கள் குறிப்பிட்ட “ வெளியே வாருங்கடா, பார்த்துக் கொள்ளலாம் ” என்று குறிப்பிட்ட வார்த்தைகள் அவைக்குறிப்பில் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்து “ உட்காருடா ” என்று கூறியதை நானும் கேட்டேன். தாங்களும் அதுபற்றி அறிவுரை கூறினீர்கள். இப்போது அந்த வார்த்தை அவைக்குறிப்பில் இடம்பெறலாமா என்று கேட்கிறார்கள். அன்று திரு. சுப்பு அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகள் அவைக்குறிப்பில் இருக்கும்போது இதுவும் இருந்தால்தான் பொருத்தமாக இருக்கும்; தங்களுடைய அறிவுரை இதற்கும் இருந்தால்தான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, நேற்று சுப்பு அவர்கள் எங்களைப்பற்றி பேசும்போது நான் எழுந்து கூறியது அவைக்குறிப்பில் இடம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் குறிப்பிட்டது ஏற்கனவே இடம் பெற வேண்டுமென்றுதான் நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆகவே, மீண்டும் அதைப்பற்றி இங்கே ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம். நீங்கள் உட்காருங்கள்.

6. 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

(அ) கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24- தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,66,61,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும். ”

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, தனியாரிடமுள்ள பெருந்தொழில்களை எல்லாம் நாட்டுடைமையாக்க வேண்டியதன் தேவையைச் சுட்டிக்காட்டி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,66,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

[1978 மார்ச் 22]

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டம், கல்ராயன் மலையில் பேப்பர் தொழிற்சாலை அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,66,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, வாசுதேவநல்லூரில் சர்க்கரை ஆலை நிறுவாமல் இருப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24. தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,66,61,00-ல் ரூ. 1000 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, சேலத்திலுள்ள அரசு நிதி உதவிப் பெற்ற செளத் இந்தியா கிளாஸ் பேக்டரி 1½ வருடமாகச் செயல்படாமல் மூடிக்கிடப்பது பற்றியும், அரசுத் தரப்பில் எடுத்து நடத்துவது பற்றியும் விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,66,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, முகவை மாவட்டம் மண்டபத்தில், ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,66,61,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, to discuss about the need to start a separate Backward Classes Industrial Development Corporation, I move—

“That the allotment of Rs. 3,66,61,000 under Demand No. 24—Industries, be reduced by Rs. 100.”

1978 மார்ச் 22]

(ஆ) கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த
மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51— தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,71,38,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ”.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, திருவண்ணாமலை, போளூர், செங்கம் ஆகிய வட்டாரங்களைத் தொழிலில் பின்னடைந்த வட்டாரங்களாக நிர்ணயித்துத் தொழில் ஆரம்பிப்பவர்களுக்குச் சலுகை தரக் கோரி விவாதிக்க —

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 5,71,38,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சர்க்கரை ஆலைகளில் வாங்கும் கரும்பின் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க —

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 5,71,38,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, நிறுவன ஊழியர்கள் மீது செலவிடப்படும் நிதியைக் குறைப்பதுபற்றி விவாதிக்க —

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 5,71,38,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க —

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 5,71,38,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1978 மார்ச் 22]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிகழ்ச்சி நிரலில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பிரேரேபிப்பார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வரவில்லை. நிதியமைச்சரவர்கள்தான் பிரேரேபித்து உள்ளார். அட்லீஸ்ட் ஸ்பீகர் திரிபுனே-க்காவது அவர்கள் வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் நீண்ட காலமாக இந்த அவையிலே இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் வருவாரா வரமாட்டாரா என்பதற்கு நான் பதில் சொல்வதற்கில்லை. முதலமைச்சர் என்று போட்டு விட்டு நிதியமைச்சர் பிரேரேபிக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். அமைச்சரவையில் யார் வேண்டுமானாலும் முன்மொழியலாம். அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வருவதும் வராததும் தற்போதைய நிலையில் எனக்குத் தெரியாது. மானியக் கோரிக்கையை நடத்திச்செல்வோம். பிறகு பார்க்கலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, எந்த அமைச்சரானாலும் மானியக் கோரிக்கையை இங்கே வைக்கலாம். இருந்தாலும், முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே வராததற்குக்காரணம் என்ன? பதில் கூறுவதற்காவது வருவார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய மானியக் கோரிக்கைக்கான கொள்கை விளக்கக்குறிப்பு* ஒன்று இங்கே இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் படித்ததாக.....

திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, முதல் அமைச்சரின் சார்பாக.....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : முதலமைச்சரின் சார்பாக நான் படித்ததாக எடுத்துக் கொண்டு அவைக் குறிப்பிலே* இடம் பெறக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகு அருமை நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்கிறேன். முதல் அமைச்சரவர்கள் அவைக்கு பதில் கூற இருக்கிறார்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

*திரு. துரை முருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே முதல் அமைச்சர் சார்பிலே நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்களால் இம்மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்லிக் கொள்ள விழைகின்றேன்.

:715-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது

[1978 மார்ச் 22] [திரு. துரைமுருகன்]

தொழில் வளர்ச்சி குறித்து இந்த அரசு ஒரு முடிவான கொள்கையை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்கின்ற தருணம் வந்திருக்கிறது. ஆனாலும், இன்னும் எங்களுடைய கொள்கை இதுதான் என்று திட்டவாட்டமாக அறுதியிட்டுக் கூறாமல், குடிசைத்தொழில் சிறுதொழில், கிராமத் தொழில், ஆகியவைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிப்பதே இப்புதிய கொள்கையின் நோக்கமாகும் என்றும் மாநில அரசின் தொழில் கொள்கையும் மத்திய அரசின் தொழில் கொள்கையும் பொதுவாக ஒத்திருக்கின்றது என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். “மத்திய அரசின் தொழில் கொள்கையும் மாநில அரசின் தொழில் கொள்கையும் இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கிறது, ஆகவே எங்களுக்கு இடையிலே பேதம் இல்லை” என்றும் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள்.

இப்போது மத்தியிலே இருக்கிற தொழில் கொள்கை குடிசைத் தொழில்களை விரிவுபடுத்துவது. இப்போது மினி குடிசைத் தொழில்கள் மூலமும் மேன்மேலும் விரிவுபடுத்துவது என்ற கொள்கையினை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு முறையில் அது வரவேற் கத்தக்கது. ஆனால் ஒரு நாட்டிலே தொழில் மட்டும் வளர்ந்திருக்குமானால் அந்த நாடு வெறும் உலைக்கூடமாகத் தான் காட்சியளிக்கும். ஒரு நாட்டில் பொருளாதாரம் மட்டும் வளராமல் இருக்குமானால் அந்த நாடு வெறும் மலையும் காடும் நிறைந்த பகுதியாகக் காட்சியளிக்கும். ஒரு நாட்டில் உளவியலும், அறிவியலும் மட்டும் வளருமானால், அந்த நாடு வெறும் அறச்சாலையாகத்தான் காட்சியளிக்கும். எனவே மூன்றும் ஒரு சேர வளரவேண்டும் என்ற தத்துவத்தை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

குடிசைத் தொழில்கள் பெருக வேண்டும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போக வேண்டும் என்று இந்திய அரசு அறிவித்திருக்கின்ற கருத்தில் எனக்கு மாறுபாடில்லை. குடிசைத் தொழில் வளரவேண்டும். கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று தத்துவத்தைச் சொல்லிவிட்டு நடைமுறையிலே பார்க்கிறபோது வெறும் அறிக்கையாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, நிறைவேற்றுகிற நிலை இல்லை.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ஒரு தொழிற்சாலை யில் 10 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மெஷினரி இருக்குமானால் அது சிறு தொழிலிலே வராது.

[முற்பகல் 10-50]

அது மீடியம் செக்டாருக்குப் போய்விடும். எனவே மெஷினரி யின் விலை பத்து இலட்சம் ரூபாய் என்று சொல்வது இந்தக் காலத் தில் அவ்வளவு உயர்ந்ததல்ல. ஆகவே பத்து இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பிற்கு மெஷினரிஸ் இருந்தால் அது சிறு தொழில் என்பது

[திரு. துரைமுருகன்]

[1978 மார்ச் 22]

விருந்து எடுப்பட்டு மீடியம் செக்டாருக்குப் போய்விடுகிறது. அப்படி மீடியம் செக்டாருக்குப் போய்விடுமானால் அதற்கு லைசென்ஸ் தருகின்ற அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. மத்திய அரசிடமிருந்து லைசென்ஸ் வாங்குவது என்றால் குதிரைக் கொம்பு வாங்குவது போலாகும், அவ்வளவு கஷ்டங்கள் அதில் உள்ளன என்பது தொழிலில் அதிகமாக ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

எனவே, ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்-க்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிற வகையில் 10 இலட்சம் ரூபாய் மெஷினரீஸ் என்றிருப்பதை விட அதை 25 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மெஷினரீஸ் இருந்தால் அது ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸாகத்தான் கருதப்படும் என்று இந்த அரசு அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் கூற விரும்புகிறேன். அப்படியே சிறு தொழில் மீடியம் செக்டாருக்குப் போகிறது என்று நாம் வைத்துக் கொள்வோம். உடனே அதை ப்ரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனி என்று மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸை மீடியம் செக்டாருக்கு மாற்றுவது என்றால் உடனடியாக ஐ. டி. பி. ஐ. க்காரர்கள் ப்ரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனியாக மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ப்ரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனியாக மாற்றுவதற்கு ஐ. டி. பி. ஐ. க்காரர்கள் சில நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? நமக்கு 9 சதவீதம் வட்டியில் அவர்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். பாங்கில் என்றால் 17 சதவீதம் வட்டி வாங்கி விடுகிறார்கள். ப்ரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனியா இல்லையா என்று பார்ப்பதில்லை. புதிய கம்பெனி என்பதால் யாரும் பங்குத்தொகை வாங்க முன்வருவதில்லை. பார்ட்னர்ஷிப் கம்பெனியாக வைத்துக் கொள்கிற அளவில் சட்டத்திலேயே ஐ. டி. பி. ஐ. யை வற்புறுத்த வேண்டும்.

சமீபத்தில் நான் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியில் பல்வேறு வடமாநிலங்களுக்குச் சென்று பார்த்தேன். அங்கே தொழில் வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. ஹரியானா, பஞ்சாப், லுதியானா போன்ற இடங்களில் தொழில் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்றால் சில கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சட்டங்கள் அங்கே ஏட்டில் இருக்கின்றன. ஆனால் நாட்டில் இருப்பது கிடையாது.

லுதியானா சென்று பார்த்தால் அங்கே பல சிறுதொழில்கள் உள்ளன. ஒரே வீட்டில் வீட்டின் முற்பகுதியில் தொழில் செய்கிறான். பிற்பகுதியில் குடியிருக்கிறான். ஆனால், அவர்களிடம், இதை உங்கள் முனிசிப்பாலிட்டி ஒத்துக் கொள்கிறதா என்று கேட்டால்—எங்கள் ஊரில் ஒரு தொழிலை நடத்துவது என்றால் இவ்வளவு அடிநீளம் வேண்டும், இவ்வளவு அடி அகலம்

1978 மார்ச் 22]

[திரு. துரைமுருகன்]

வேண்டும் ஜன்னல்கள் இவ்வளவு உயரத்தில் இருக்க வேண்டும் கதவுகள் இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சட்டதிட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்களே என்று சொன்னால்—எங்கள் மாநிலத்திலும் அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் இருக்கின்றன, ஆனால், தொழில்கள் வளர வேண்டும் என்ற ஆசையின் அடிப்படையில் அவற்றையெல்லாம் இங்கே அமல்படுத்துவதில்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவேதான் அங்கே தொழில் வளர்ச்சி இருக்கிறது.

மகாராஷ்டிராவில் கூட, பார்த்தேன். விதர்பா கார்ப்ப ரேஷன் என்றிருக்கிறது. அது என்னவென்றால், ஒரு மாவட்டத்தை எடுத்து அந்த மாவட்டத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வட ஆற்காடு மாவட்டம் அல்லது இராம நாதபுரம் மாவட்டம் என்றால் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு தொழிற்சாலை துவங்குவதற்கு முக்கியக் கவனம் செலுத்துகிற வகையில் ஒரு தனிக் கார்ப்ப ரேஷன் மாவட்டந்தோறும் அமைத்துத் தருவதாகும். அப்படி அமைத்தால்தான் இங்கே வேகமான முறையில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு ஸீட் காப்பிட்டல், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரையில் கிட்டத்தட்ட ஆறு பேர்கள் அதற்காக அப்பை செய்திருந்தும் ஒருவருக்குக்கூட ஸீட் காப்பிட்டல் கிடைக்கவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். ஸீட் காப்பிட்டல் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், அந்தத் தொழிற்சாலையில் இருக்கின்ற முதலாளி டெக்னிக்கலி க்வாலிபைட்—ஆக இருக்க வேண்டும் அல்லது பத்து ஆண்டு எக்ஸ்பீரியன்ஸ் இருக்கவேண்டும். இது முதல் கண்டிஷன். இரண்டாவது கண்டிஷன் The unit should be in the backward area; மூன்றாவது கண்டிஷன் The unit should go from small-scale sector to medium sector. நான்காவது கண்டிஷன், It should earn foreign exchange. இந்த நான்கு கரைட்மீரியா இருக்குமானால் அவற்றிற்கு ஸீட் காப்பிட்டல் தரலாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவர் 60 இலட்சம் ரூபாய் முதலீட்டில் ஒரு தொழிலைத் துவக்குவதாக என்று வைத்துக் கொள்வோம். 15 சதவீதம் ப்ரமோட்டர் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். கிட்டத்தட்ட 9 இலட்சம், இண்டரஸ்ட் ப்ரீலோன் 10 சதவீதம் தருகிறார்கள் அதாவது 6 இலட்சம் ஒன்பதில் ஆறு போக மூன்று இலட்சம் ரூபாய் கட்ட வேண்டியிருக்கும்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஐ. டி. பி. ஐ.ஸீட் காப்பிட்டல் இதுவரை யாருக்கும் தரவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், கன்ஸர்வேட்டிவ் முறையில் நினைப்பவர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1978 மார்ச் 22]

ஸிப்காட், டி.ஐ.ஸி.ஸி. டிட்கோ இவற்றிலிருந்து ஒரு அப்ளிகேஷன் கேட்டுப் பெற்றால் அது 200 பக்கங்கள் இருக்கும். அதை பில்அப் செய்து கொடுப்பதற்குள் தொழிலே வேண்டாம் என்று போய் விடுகிறார்கள். ஸிப்காட்டில் அப்ளிகேஷன் வாங்குகிறார்கள், விவரங்கள் கேட்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் சாங்க்ஷன் செய்வது கிடையாது. ஸிப்காட்டில் ஒரு அப்ளிகேஷன் போனால் அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வது என்ற நிலை அங்கே உருவாகவில்லை. SIDCO என்று இருப்பது சிறு தொழிலுக்காக? அதன் மூலம் அப்ளிகேஷன் வாங்கி, சரிபார்த்து ஸ்டேட் கமிட்டிக்கு சிப்காட்டிற்கு அனுப்புகிறார்கள். சிப்காட் என்பது மீடியம் அண்டு லார்ட்ஜ் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீக்காகத்தான். எனவே சிட்கோவிடம் இருந்து வரும் அப்ளிகேஷனை சிப்காட் மாற்றந்தாய் மனப்பான்மையில் தான் மதிக்கிறது. எனவே, சிட்கோ, தனித்து இயங்க வேண்டும். சிறுதொழில் வளர்ச்சிக்காக நமக்கு சப்ஸிட்யாக 15 சதவீதம் கொடுக்கிறார்கள். அது ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸாக இருந்தாலும் சரி, மீடியம் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸாக இருந்தாலும் சரி இந்த சப்ஸிடி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், சிறிய தொழில் செய்கின்றவர்கள் இந்த சப்ஸிட்யை வாங்க முடியாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் சட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்து, என்னுடைய ராணிப்பேட்டை பகுதியில் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. முன்பெல்லாம் எக்ஸ்போர்ட் பண்ணுவதில் செமி—லெதர் குட்ஸ் என்று இருக்கும். அதை எக்ஸ்போர்ட் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். முன்பெல்லாம் ரூ100-க்கு மதிப்புள்ள தோல் ஏற்றுமதி செய்வதாக இருந்தால், 25 ரூபாய் எக்ஸ்போர்ட் ட்யூட்டியாக கட்ட வேண்டும். முன்பு செமி லெதர் என்று இருக்கும் போது அதிகமான அளவில் மெஷின்கள் தேவையில்லை, ஆட்கள் தான் தேவை இருந்தது. மூலதனமும் குறைவு. ஆனால், இப்போது மத்திய சர்க்கார் ஓர் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. புதியதாக ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்றால் “பினிஷ்டு லெதர்” ஆக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பினிஷ்டு லெதர் ஏற்றுமதி செய்தால் 25 ரூபாய் எக்ஸ்போர்ட் ட்யூட்டி கட்ட வேண்மய தேவையில்லை. இது தவிர இன்சென்டிவ் என்ற முறையில் 13.6 சதவீதம் என்று அளிக்கப்படுகிறது. மொத்தம் ஊக்கம் என்ற முறையில் கொடுக்கப்படுவதையும் சேர்த்துக் கொண்டால் 38.6 சதவீதம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வரி போகாமல் நின்று விடுகிறது. ஆகவே, ஏற்றுமதி செய்வதில் செமி லெதர் என்பதும் இருக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

சமீபத்தில் அரசாங்கம் இந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஓர் உத்தரவை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ராணிப்பேட்டை பகுதியில் 8௬ டானரீஸ் இருக்கின்றன. அதாவது வட் ஆற்காடு மாவட்ட ௬4தார அதிகாரி இதை அனுப்பியிருக்கிறார். தோல் பதனிடும்

1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முருகன்]

தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வருகின்ற கழிவு நீரை அகற்றுதல் சம்பந்தமாக உத்தரவை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவு எப்படியிருக்கிறதென்றால், தென் இந்திய தோல் பதனிடுபவர்கள் வியாபாரிகள் சங்கம் அனுப்பியிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்ட சுகாதார அதிகாரி அவர்கள்தோல் ஷாப்பு கழிவு நீர் சுத்தம் செய்து வெளியேற்றும் விஷயமாக—31—3—1978-ஆம் தேதிக்குள் பொது சுகாதாரத்தை கருத்தில் கொண்டு, தோல் ஷாப்பு கழிவு நீரை வெளியேற்ற தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளாவிட்டால், உரிமங்களை (லைன்ஸ்) ரத்து செய்யத் தடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது இந்த மாதத்திற்குள் இந்தக் கழிவு நீரை அகற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் உரிமங்கள் ரத்து செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 48 தொழிற்சாலைகளில் கிட்டத்தட்ட 35 ஆயிரம் அரிசுதன் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகின்றார்கள். இதில் 100 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மூலதனம் முடங்கிக் கிடக்கிறது. 31—3—1978-க்குள் கழிவு நீரை அகற்றுவதற்கு மாற்றுப் பரிகாரம் செய்யாவிட்டால், தொழிற்சாலைகளை மூடிவிடுவோம் என்று அறிவித்திருப்பதால் இதில் என்ன ஏற்படும் என்றால், 35 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகும், 100 கோடி ரூபாய் மூலதனம் முடக்கப்பட்டுவிடும். 48 தொழிற்சாலைகளும் மூடப்படும். இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய தொழிற்சாலையாக ஒரே ஒரு பெரிய தொழிற்சாலைதான் இருக்கிறது இதிலுள்ளவர்கள் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து 2 லட்சம் ரூபாய் மானியம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டிலிருந்தும் கடன் ஏதாவது வாங்கியிருப்பார்கள். இவர்கள் மட்டும் இதற்குத் தனியாக டாங்க் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கழிவுநீரைப்பற்றிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து போகின்ற கழிவுநீரால் பயிர்கள் நாசமாகின்றன என்பது உண்மை தான். இருந்தாலும் 31ஆம் தேதி என்று காலக்கெடு கொடுக்காமல், காலத்தை இன்னும் நீட்டி ஒரு குழு அமைத்து ஆவன செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பட்டு உற்பத்தியைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசு இதில் வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதில் ஈடுபாடு உடையவன் என்ற காரணத்தினால், இதில் விரைவாக செயல்பட்டு வரும் அதிகாரிகளையும் நான் பாராட்ட தவற மாட்டேன்.

ஆனால், இந்த பட்டு நூலை உற்பத்தி செய்கின்றோமே தவிர அந்த நூலை யார் வாங்குவது? பட்டு நூல் தறிகளை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால் 25 ஆயிரம் ஹாண்ட்லாம்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் எங்கிருந்து பட்டு நூல்களை வாங்குகின்றன

[திரு. துரை முருகன்]

[1978 மார்ச் 22]

என்றால் மைசூரில் போய் வாங்குகிறார்கள். காஞ்சிபுரத்தில் மட்டும் 14 கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன. இந்த அரசாங்க கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் கூட எங்கே தங்களுக்கு தேவைப்படும் பட்டு நூலை வாங்குகிறார்கள் என்றால் மைசூரில் தான் போய் வாங்குகிறார்கள். காரணம், அங்கே கொஞ்சம் கமிஷன் கிடைக்கும், அங்கே போகின்றவர்களுக்கு லாட்ஜிங் வசதி போன்றவைகளைச் செய்து கொடுப்பார்கள். இதன் காரணமாக அங்கே போய் வாங்குகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்கின்ற பட்டு நூலுக்கு விலையில்லாமல், இவைகளை எல்லாம் நேரடியாகக் கூட கொண்டுபோக முடியாமல், திருட்டுத்தனமாக மைசூருக்குக் கொண்டுபோய் விற்க வேண்டிய நிலைமை பட்டு உற்பத்தியாளருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசு இதற்கு செய்ய வேண்டியதெல்லாம் உடனடியாக ஓர் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். சொஸைட்டிகள் பூராவும் இங்கேயே தமிழ்நாட்டிலேயே உற்பத்தியாகின்ற பட்டு நூலை வாங்க வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும். நமக்கு ஏழு லட்சம் கிலோ தேவையிருக்கிறது. நாம் உற்பத்தி செய்வதோ 25 ஆயிரம் கிலோ மட்டும்தான். அப்படியிருந்தும் விலையில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்ல. இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிப்பார்ட்மென்ட் பட்டை உற்பத்தி செய்கின்றது. ஆனால் இதை வாங்க வேண்டியது கைத்தறி இலாகா. இப்படி இரண்டு வெவ்வேறு இலாகாக்கள்.

[முற்பகல் 11-00]

ஆகவே, இந்த இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரு தனி இலாகாவாக மாற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி இந்த பட்டு உற்பத்தியிலும், அரசாங்க அதிகாரிகள், ரீலர்ஸ், வீவர்ஸ் போன்றவர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து, மைசூரிலே இருப்பதைப்போல் ஒரு பெடரேஷன் அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சர்க்கரை ஆலையைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயிகள் ஆண்டு முழுவதும் உழைத்து கரும்பை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அப்படி கரும்பை உற்பத்தி செய்கிறபோது, 'கட்டிங் ஆர்டர்' எப்போது வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போதுதான் அங்கே உள்ள மில் மூடப்படுகின்றது. அப்படி வேலூரிலே உள்ள மில் மூடப்படுவதால், செய்யாற்றிலே உள்ள விவசாயிக்கு அந்தக் கரும்பை ஆம்பூர் மில்லுக்கு எடுத்துச் செல்லுமாறு சொல்லப்படுகின்றது. அப்படி அந்த விவசாயி அந்தக் கரும்பை எடுத்துச் செல்ல நினைக்கும்போது, அந்த மில்லும் மூடப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் லாரி சார்ஜ் யார் கொடுப்பார்கள்? ஆம்பூரிலும் மில் ஸ்டிகரைச் ஏற்படுகிறது. உடனே, அந்தக் கரும்பை திருப்பத்தூருக்குக் கொண்டுபோகும்படி, செய்யாற்றிலே உள்ள விவசாயிக்குச் சொல்லப்படுமானால், அந்த விவசாயி கரும்பை

1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முருகன்]

திருப்பத்தூருக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு எவ்வளவு லாரி சார்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது? இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப்போக்க வேண்டுமானால், அந்த லாரி சார்ஜை நிர்வாகமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இது ஒன்று.

இரண்டாவது, இந்தக் கரும்புக்கு டன்னுக்கு விலை குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்குக் காரணம், லாபத்தைக் காட்ட வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். இப்படி லாபத்தைக் காட்டுவதால், மத்திய சர்க்காருக்கு இன்கம்-டாக்ஸாகக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படி அதிக விலை கொடுத்தால் நஷ்டம் வந்தால் என்ன செய்வது என்று கேட்டால், ஷேர்கள் இருக்கிறது, அதைப் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ளலாம். எனவே, கரும்புக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே போளூரிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை துவங்குவதாக இருந்தது. வெகு நாட்கள் ஆகியும் இன்னும் துவக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக போளூரிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலையைத் துவக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சந்தன ஆலை ஒன்றை ஜவ்வாது மலையில், ஜமனாத்தூரிலே ஆரம்பிக்க இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதையும் உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும், அதேபோல், அரசாங்கத் துறையிலே ஒரு காகித ஆலை ஒன்றும் தொடங்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போளூர், செங்கம், திருவண்ணாமலை ஆகிய இந்தப் பகுதிகளை இன்டஸ்ட்ரியலி பேக்வேர்ட் ஏரியாக்கள் என்று அறிவிக்குமாறும் நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கடைசியாக ஒன்றை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கெமிக்கல்ஸ் அண்டு பிளாஸ்டிக்ஸ் இந்தியா லிமிடெட் என்ற ஒரு கம்பெனி மேட்டூரிலே இருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனி பி.வி.சி. பொருளைத் தயாரிக்கின்றது. அதற்கு மூலப் பொருள்களாகத் தேவைப்படுவது ஆல்கஹாலும், குளோரினும் ஆகும். இந்தக் கம்பெனிக்கு 1975லிருந்து எக்ஸைஸ் டீடி 10 பைசா என்றும், காலனேஜ் 10 பைசா என்றும் அரசாங்கம் விதித்து இருந்தது. அதன் மூலம் இந்தக் கம்பெனி நாள் ஒன்றுக்கு அரசாங்கத்திற்கு 16,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது மாதம் ஒன்றுக்கு 4.8 லட்சம் ரூபாய் இந்தக் கம்பெனியிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு வந்தது. ஆனால், இப்படி வந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், திடீரென்று அப்போது இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு கவர்னர்

[திரு. துரை. முருகன்]

[1978 மார்ச் 22]

அவர்கள் ஆட்சி ஏற்பட்டு, அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்வதற்காக அரிய பெரியவர்கள் இரண்டு பேர்கள் வந்தார்கள். அதிலே ஒருவர் ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் என்பவர். அவருக்கும் இந்தக் கம்பெனியின் முதலாளியாக இருக்கின்ற ஒரு நாராயணன் என்பவருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. அப்படி இருந்தது மட்டுமல்ல, அவருடைய காரிலே தான் இந்த ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் திருப்பதிக்குப் போவார். அந்தக் காரின் எண், அந்தக் காரை ஓட்டியவர் யார் என்ற விவரங்களைத் தரவும் தயாராக இருக்கிறேன். அவர் ஏ. ஐ. சி. சி. சோவினியருக்கு (மலர்) இந்தக் கம்பெனியிடத்திலிருந்து இரண்டு லட்சம் ரூபாய் பணம் வாங்கியிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது, அவர் பணம் வாங்கினாரா என்ற கேள்விகளுக்குள் எல்லாம் நான் போகத் தயாராக இல்லை; அது தேவையற்றதும் கூட. ஆனால் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தக் கம்பெனிக்கு ஏதாவது சலுகைகள் செய்யவேண்டுமென்று ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் நினைக்கிறார். அப்படி நினைத்த பிறகு என்ன செய்கிறார் என்றால், ஜி.ஓ. என்.எம்.எஸ். 168, தேதி 6-6-1977-ல் ஒரு ஆர்டர் போடுகிறார். ஏற்கெனவே, 10 பைசா எக்ஸைஸ் டீடி என்றும், 10 பைசா காலனேஜ் சார்ஜ் பர் லிட்டர் என்று இருந்ததை மாற்றி காலனேஜ் சார்ஜ் 10 பைசா Denatured Spirit-க்கு என்று மட்டும் போட்டுவிடுகிறார். அப்படி போடுவதன் விளைவு என்ன ஆயிற்று? அந்த டிஸ்டிலரி கம்பெனிக்காரர்கள் Tolerance என்ற additive-ஐ டிஸ்டிலரிக்கே அனுப்பி அதை Rectified Spirit போடு கலந்து விடுகிறார்கள். எனவே, அவர்கட்கு Denatured Spirit கிடைத்துவிடுகிறது.

இதனால் கம்பெனிக்கு லாபம் திசைரி 10,000 ரூபாய் கிடைக்கிறது; அரசுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் வருகிறது. கம்பெனிக்கு மாதம் 3 இலட்சம் ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது என்றால் அரசாங்கத்திற்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கம்பெனிக்கு இப்படி ஒரு சலுகையை ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார். ஒரு வேளை கம்பெனி நஷ்டத்தில் ஓடியிருக்கும், அதற்காகச் செய்திருப்பார்கள் என்று சொல்லக்கூடும். கம்பெனி நிதிநிலை நன்றாக இருந்திருக்கிறது. 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிகர லாபம் 47 லட்சம் ரூபாய்; 1976-77-ல் நிகர லாபம் 68 லட்சம் ரூபாய். அந்தக் கம்பெனி அந்த அளவிற்கு லாபத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

உங்கள் ஆட்சி வந்தபிறகு, இது ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்து, 1975-ஆம் ஆண்டு எங்கள் ஆட்சி இருந்த நேரத்தில் எந்த அளவில் அவர்கள் அரசுக்குத் தொகை செலுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருந்தோமோ அந்த அடிப்படையில் ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் போட்டதை மாற்றி உத்தரவு பிறப்பித்தது. ஆனால் என்ன நிலைமை

1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முருகன்]

தெரியுமா? அந்த முதலாளி நேராக வந்தார். இங்கிருக்கிற சில பேரைப் பார்த்தார்; இதெல்லாம் நியாயமா என்று கேட்டார். அப்படிக்கேட்ட பிறகு நிலைமை திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருக்கிறது. எப்படி மால்கோ கம்பெனிக்காரர் கட்ட வேண்டிய 9½ கோடி ரூபாய்க்கு ஸ்டே வாங்கி கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறாரோ அதே மாதிரி கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள்.

மால்கோ கம்பெனிக்காரர் ஸ்டே கோரி கோர்ட்டுக்கு சென்ற நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் சார்பிலுள்ள அட்வகேட் ஜெனரல் கோர்ட்டில் ஆஜராகவில்லை. இப்போது அந்த கம்பெனிக்காரர் அப்சல்யூட் ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார். அதை எதிர்த்து அட்வகேட் ஜெனரல் வாதாடவில்லை. அதைப்போலவே, இந்த கம்பெனிக்காரரும் வந்திருக்கிறார். கோர்ட்டுக்குப் போங்கள், ஸ்டே வாங்குங்கள் என்று கூறுகின்ற நிலைமைதானா? அல்லது இந்த கம்பெனிக்காரரையாவது நீங்கள் எதிர்க்கப்போகிறீர்களா, இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மால்கோ விவகாரத்தில் எதிர்க்காமல் இருந்தது போல் இந்தக் கம்பெனி விவகாரத்திலும் எதிர்க்காமல் இருந்துவிடுவீர்களோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அதுபற்றி இந்த சபைக்கு எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்று கூறி, இந்த வாய்ப்பை அளித்தமைக்காக நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. எஸ். வி. இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் அவையில் இன்று வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொழில், தொழில் மேம்பாட்டு வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய எண்ணக் கருத்துக்களையும் இணைத்துக் கொள்ளுவதை என்னுடைய கடமையாகக் கருதி களிப்பெய்துகிறேன்.

தொழில், தொழில் வளர்ச்சி மேம்பாடு பற்றிய கொள்கை விளக்கம் அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் அவர்கள் குறைபாட்டுக் கொண்டார்கள். திட்டங்கள் எல்லாம் இல்லையா, திட்டங்கள் காணப்படவில்லையே என்றார்கள். திட்டங்கள் எல்லாம் இதய நாடியாக இதிலே இழையோடி இருப்பதைக் காண முடிகிறது. மைய அரசு கொண்டுவந்திருக்கிற திட்டங்களோடு மாநில அரசு தொழில் கொள்கையில் அவற்றை நடைமுறைப் படுத்தும் போது இடர்பாடுகள், அல்லல்கள், இடையூறுகள் இருந்தால் அவற்றை அவ்வப்போது களையும் பணியும், அதற்கு ஆவன செய்யும் முறைகளும் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் காணப்படுகிறது என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

“ஆலைகள் வைப்போம், கல்விச்சாலைகள் வைப்போம்” என்று புரட்சிக்குயில் பாரதியாரின் எண்ணக் கருத்துக்களுக்கு உருவம் கொடுக்கும் வண்ணமும், உயிர்கொடுக்கும் வண்ணமும்

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி] [1978 மார்ச் 22]

உழைப்பே உயர்வு, உழைப்புக்கேற்ற, தேவைக்கேற்ற வேலைகள் நாட்டிலே தேவை. பொருளாதார வளம் கிராமத்திலே பரவலாக இருக்க வேண்டும், டி-சென்ட்ரலிசேஷன் என்று சொல்லுகிற தத்துவப்படி பொருளாதார விஞ்ஞான கருத்துக்களுக்கேற்ப, ஜப்பான், ஜெர்மனி போன்ற வாழ்விழந்த நாடுகள் எல்லாம் வளம் பெற்ற வரலாற்றினை பின்னணியாகக் கொண்டு அந்த வரலாற்றைப் படைக்கும் வரலாற்றுப் பின்னணியில் அந்த வரலாற்றைப் படைக்கும் வண்ணம் கிராமங்களில் ஆலைகள் வேண்டும், சங்கொலிக்கவேண்டும்; அதனால், உழைப்பாளிகள் வளம் பெறவேண்டும் என்ற தத்துவப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மானியக்கோரிக்கை விளக்கக் குறிப்புகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை அறிய மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

அருமை உறுப்பினர் துரை முருகன் கூறியதைப் போல் சிறிய தொழில்களையும் நடுத்தரத் தொழில்களையும் அவைகளை எடுத்து நடத்துகிறவர்கள் முனையும்போது முடிக்கும் பொழுது வருகின்ற இடர்பாடுகளை — அவைகளை எல்லாம் நானும் என்னுடைய அனுபவத்தின் வாயிலாக அறிந்திருக்கிறேன். — அவர்கள் கடன்கள் பெறுவதிலிருந்து, உரிமங்கள் பெறுவதிலிருந்து சந்திக்கின்ற இடர்பாடுகளைக் களைவது மிகவும் சாலச் சிறந்ததாகும் என்பதை இந்தச் சபையிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய பெரம்பலூரில் நாம் எல்லாம் பூரிக்கும் வண்ணம் பெரிய ஆலை, சர்க்கரை ஆலை, அரசின் ஆலை இருந்தபோதிலும், அங்கே வேறு எந்தவிதமான தொழிற்சாலையும், சிறிய தொழிற்சாலையோ, நடுத்தர தொழிற்சாலையோ, கிராமத் தொழிற்சாலையோ கூட இல்லை என்பதை மெத்த வருத்தத்தோடு நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அங்கே பரவலாக தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களை இங்கே முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

அரும்பாலூர் என்ற ஊரிலே, வண்ண வண்ண வேலைப்பாடுகளை, சித்திர வேலைப்பாடுகளை மரக்கட்டைகளிலே, சந்தனக் கட்டைகளிலே செய்து—நானே அவைகளையெல்லாம் கண்ணுற்று அகமகிழ்ந்து இருக்கிறேன். அங்கே ஏழைத் தொழிலாளர்கள் சிறிய மூலதனத்தைக் கொண்டு அவர்களுடைய உழைப்பாலே தென்னைத்தினுடைய கலை நுட்பத்தை அதிலே எல்லோரும் காணத்தக்க அளவிற்கு, அத்தகைய வேலைப்பாடுகளை அவர்கள் செய்தும் அரசு அவைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்காத நிலையில் அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு டெல்லி மாநகரத்துக்கு எடுத்துச் சென்று தங்களுடைய சிற்பங்களை

1978 மார்ச் 22] [திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தொழிலாளர் துறை இயக்குனர் அவர்களும் இதை அறிந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அரும்பாலுரிலே இருக்கின்ற அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களை ஊக்குவிக்கவும் சிப்காட் நிறுவனத்தின் மூலமாக உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்மமங்கலம், கிருஷ்ணபுரம் ஆகிய ஊர்களிலும், சுற்றுப்புற ஊர்களிலும் பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பு—என்னுடைய தொகுதியை நான் சுற்றிப் பார்த்த போது கண்டிருக்கிறேன்—அங்கே முசுக்கொட்டை என்ற மரங்கள் இருப்பதால் அவைகளை வளர்க்கிறார்கள், தீவிர பட்டுப்பூச்சி வளர்ப்பு நடவடிக்கையின் பெயராலே அதை ஊக்குவித்து கிராமத் தொழிற்சாலை என்ற பெயரிலே அதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்து, அதற்கு ஆக்கம் கொடுத்து விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாநகரத்திலே அநேகர் அறிந்திருப்பார்கள், அங்கே செயற்கை வைரம், ஜாபர்ஷா தெருவிலே பெரிய தொழிற்சாலை போன்று அங்கே தனியார்கள், சேட்ஜி என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய ரத்தத்தை உறிஞ்சி பெரிய லாபத்தைப் பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் அரசுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உடனடியாக அவைகளை நாட்டுடைமையாக்கும் வகையில் நடுத்தர தொழிற்சாலை ஆக்கி, செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கினால் அதன் மூலமாக அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் அது நலம் பயக்கும். தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும். நம்முடைய அரசின் வருவாயும் பெருகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உப்பிலியாபுரம், வரகூர், தொட்டியம் போன்ற பகுதிகளிலே தொழிற்சாலைகளே கிடையாது. அந்தப் பகுதியிலே காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துகின்ற முறையிலே அதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருட்கள், கச்சாப் பொருட்கள், அங்கே உள்ள பச்சை மலையிலிருந்து கிடைக்கின்ற மூங்கில்கள், மரங்கள், சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து கிடைக்கின்ற கரும்புச் சக்கைகள், பேட்டைவாய்த்தலை சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து பெரம்பலூர் சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து, மோகனூர் சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து வருவதற்கு சாலை வசதிகள் இருக்கின்றன. இணைப்புச் சாலைகள், குளித்தலை மூலமாக, முசிறி மூலமாக வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, பெரம்பலூரில் அதை மையமாக வைத்து ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். வி. இராமசாமி] [1978 மார்ச் 22]

அடுத்து, துறையூரில் உள்ள கண்டசாரி தொழிற்சாலை உயிரற்று இருக்கிறது. செயல்படாமல் இருக்கிறது. தொழிற்கருவிக் கூடங்களைக் கொண்ட தொழிற்சாலையை அமைக்க இந்த அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துறையூரிலுள்ள பெரிய பிரச்னை என்னவென்றால் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை தான். பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அண்மையிலே கூட அவர்கள் போராடினார்கள். அவர்களுடைய தொழிலை மேம்பாடு செய்வதற்கான வசதியற்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மேஜர் ப்ராஜக்ட் என்று மாஸ்டர் வீவர்ஸ் வருகிறார்கள். துறையூரிலே அமைத்தால், துறையூருக்கு அருகாமையில் பல நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஒருங்கிணைந்த தொழிற்சாலையை உருவாக்குவது மிகவும் தேவை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தரிசு நிலங்களாக இருக்கின்ற விவசாய நிலங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து சிறு வசதி படைத்தவர்களுக்கு மேலும் வசதி செய்து, தரிசு நிலங்களை 'வேளாண்மைத் தொழிற்சாலை' யாக உருவாக்குவது பலன் உள்ளதாக இருக்கும் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முனைப்புடன் இந்த மானியக்கோரிக்கையின்மீது சொல்லிக்கொள்வது என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன். பெரும்புலூரிலே பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு சர்க்கரை ஆலை உண்மையிலேயே திருச்சி மாவட்டத்திற்குப் புகழைத் தருவதாக, திருச்சி மாவட்டத்திற்கு மகிழ்வு தருவதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை வல்லமை படைத்த பெருமையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். வல்லமை படைத்த உயர் அதிகாரிகளின் உழைப்பால் உண்மையிலேயே மிகவும் சீராக, சிறப்பாக நடைபெறுவதை நானே நேரில் பார்த்தேன். அருமையான சர்க்கரை, கரும்பு அரைவை, கரும்பு சேதாரம் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்புடன் சீராகவும், சிறப்பாகவும் அது வளர்ந்து வருவதற்குப் பாராட்டாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கே அது மேலும் மேலும் வளர்வதற்கு வேண்டுமானால் இரண்டு பெரும் குறைகளைக் களைவது அரசினுடைய தலையாய கடமை என்பதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்வேன்.

முதலாவதாக, சாலை பராமரிப்பு. அங்கே சாலை அபிவிருத்தி தேவை. கிராமத்திலேயிருக்கின்ற கரும்புகளைக் கொண்டு வருவதற்கும், ஆலைகளிலே உற்பத்தியாகின்ற சர்க்கரைகளை வெளியில் கொண்டு செல்லவும் சாலைகளை மிகவும் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். கீழமாத்தூரிலிருந்து 9 கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள ஓகனூர் வரை செல்லும் சாலை, 11 கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள கீழமாத்தூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து

1978 மார்ச் 22] [திரு. எஸ். வி. இராமசாமி]

வாலிசௌந்திர சோழபுரம் செல்லும் சாலை, 5 கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள பெரியாக்குறிச்சியிலிருந்து மாத்தூர் இரயில்வே ஸ்டேஷன் செல்லும் சாலை, 11 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள திட்டக்குடி பார்டரிலிருந்து சன்னாசி நல்லூர் செல்லும் சாலை ஆகிய இந்தச் சாலைகளை உடனடியாகச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். கரும்பு கொண்டு வருவதற்கு கிராமங்களுக்கும் இணைப்புச் சாலைகள் தேவை. எனவே, இருக்கின்ற சாலைகளை உடனடியாகச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். செம்மையாக அந்த ஆலை இருக்க வேண்டுமென்றால், நல்ல முறையில் அதன் செயல் ஒங்க வேண்டுமானால் அங்குள்ள வளர்ச்சியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்கு இந்தச் சாலைகள் மிகவும் தேவை.

வயலப்பாடியிலிருந்து ஏரையூர் வரை செல்ல வேண்டுமென்றால், 30 கிலோ மீட்டர் அதிகமாகச் சுற்றி வருவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால், வயலப்பாடியிலிருந்து ஏரையூருக்கு நேரடியாக ஒரு பாதை தேவை. அவ்வாறு செய்தால் அரியலூர் தாலுகாவிலேயிருந்து மாத்தூர், செந்துரை பிர்க்காக்களிலிருந்து கரும்புகளைக் கொண்டு வருவதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில், சில ஆலைகளின் மேம்பாட்டிற்கும், வளர்ச்சிக்கும் நீர்ப்பாசன வசதி மிகவும் தேவை. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்படி 1977-78 ஆம் ஆண்டில் அரசு ஆணை 1708, தேதி 14-11-77 இன் பேரிலே இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையான சுமார் இரண்டரை கோடி ரூபாய். அதிலே சுத்தமல்லி நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்காக 25 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட வேண்டியது செலவழிக்கப்படவில்லை. உடனடியாக அரசு அதைக் கண்ணுற்று சுத்தமல்லி நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலம் உடையார்பாளையத்தில் அதிகமான அளவில் கரும்பை விளைவிக்க முடியும்.

அந்தப் பகுதியிலே பூலாம்பாடி, பாண்டகபாடி, தேனூர், சிறுவாச்சூர், வேப்பந்தட்டை, புதுநவேலூர், தொரமங்கலம் போன்ற ஏரிகளுக்கு அருகிலே இருக்கும் ஓடைகளில் அணை கட்டுவதற்கு, அதற்கான மதிப்பீடு சென்ற அரசு ஆணையிலே இருப்பதால் அந்த மதிப்பீட்டின்படி உடனடியாக அணை கட்டவும், நீர்ப்பாசனத்தைப் பெருக்கவும் ஆவன செய்தால் அந்தத் தொழிற்சாலை மிகவும் நல்லமுறையில் இயங்கி நம்முடைய தமிழ் மக்களும், நாடும் வியக்கும் வண்ணம் வளரும், செயிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்வது என்னுடைய தலையாய கடமை என்று கூறி என்னுடைய இந்தக் கருத்துக்களை வைத்து அமர்கிறேன்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1978 மார்ச் 22]

நேர்முக சம்பள பட்டுவாடா செய்ய வேண்டுமென்ற தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் கோரிக்கையை கொள்கை அளவில் அரசு ஏற்று கொள்கிறது. இங்ஙனம் நேரடியாக ஊதியம் வழங்குவது சம்பந்தமான நடைமுறைகள் குறித்து அரசு விரைவில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கும்.

தமிழ்நாடு குடும்ப சேம நல நிதித்திட்டம் தனியார் கல்லூரி களிலுள்ள ஆசிரியர்கட்கும் அளிக்கப்படும்.

தனியார் கல்லூரி சட்ட விதிகள் குறித்தும் இக் கல்லூரிகளில் நியமனம் தகுதிக்கான பருவம் பணியில் உறுதி செய்தல் மற்றும் பதவி உயர்வு, மருத்துவ விடுப்பு வசதிகள் அளித்தல் போன்ற பணி முறைமைகள் குறித்தும் ஆய்ந்தறிய அரசு, தனியார் கல்லூரிகளின் நிர்வாகிகள் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு குழுவினை அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மேற்படி பொருள்கள் குறித்த பரிந்துரைகளை இக்குழு அமைக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து மூன்று திங்களுக்குள் சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படும்.

கல்லூரிகளிலுள்ள உடற்பயிற்சி இயக்குநர், நூலகர்கட்கு பல்கலைக் கழக மானியக் குழு பரிந்துரைப்படி ஊதிய விகிதம் நன்மைப் பெறுவர்.

(6) 1978-79-ம் ஆண்டுக்கான மானிய கோரிக்கைகள் மீது விவரதழும் வரக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

*திரு. மு. அம்பிகாபதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் மற்றும் தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கையில் மானியத் தொகை 24-வது மானியக் கோரிக்கையில் 3,66,61,000 ரூபாயும், 51-வது கோரிக்கையின்கீழ் 5,71,38,000 ரூபாயும் மானியம் கேட்கிற இந்த இரண்டு கோரிக்கைகளும் இந்த அவையில் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

குறிப்பாக பரந்து கிடக்கின்ற இந்த தமிழகத்தில் 5-ம் 3-ம் சேர்த்து 8, 9 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிற இந்தத் தொகை, கடலிலே கரைத்த பெருங்கடையம்போல் ஆகிவிடுகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

1978 மார்ச் 22] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

இந்தத் தொழில் வளர்ச்சி அறிக்கையிலே மத்திய சர்க்காரின் கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கிராமப் புற வளர்ச்சி என்ற கோஷம் பொதுவாகவே பயனற்றுப் போயிருக்கிறது. 1944 ஆம் ஆண்டிலே பிர்லா. டாட்டா போன்றவர்களைத் தொடர்ந்து அகர்வால் என்பவர் அளித்த திட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் திட்டங்கள் இன்றைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமப் புற வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் என்று பெயரளவில் பெரிய தொழில்களை முடமாக்கும் நடைமுறை இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது என்பது இதன் மூலம் காணப்படுகிற உற்பத்தியை பெருக்குவதன் மூலமாகத் தான் செல்வாதாரம் பெருகவேண்டும். செல்வாதாரம் பெருக உற்பத்தியை நவீனப்படுத்தவேண்டும். நமது நாட்டில் ஜனத்தொகை அதிகம். வேலைவாய்ப்பு என்பது மிகவும் குறைவு. அத்தகைய நிலையில் பெரிய தொழில்கள், சிறிய தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் இவற்றை ஒருங்கிணைத்த முறையில் வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுக்காமல் கிராமத் தொழில் வளர்ச்சி என்கிற கோஷம் நடைமுறைக்கு சாத்தியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உற்பத்தி மூலம்தான் செல்வாதாரம் பெருக முடியும். செல்வாதாரம் பெருகுவதற்கு கனரகத்தொழில் திட்டங்களை போட்டால்தான் வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்க முடியும்.

பஞ்சாலைத் தொழில் பெருகினால்தான் கைத்தறி தொழில் வளர முடியும். அதேபோல சர்க்கரைத் தொழிலுக்கு இன்றைக்குத் தேவையான கரும்பு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். உற்பத்தியாகிற கரும்பு அனைத்தும் சர்க்கரை ஆலைக்கு வந்து சேருகிற முறையில் கொள்கையை அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும். கரும்பின் விலையையும், சர்க்கரை விலையையும் உயர்த்த மத்திய சர்க்காரோடு நமது அரசாங்கம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தவேண்டும். உதாரணமாக, இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் 29 சதவீதம் தான் சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன? கட்டுப்பாடி ஆகக்கூடிய விலை இல்லை என்ற உடன் கரும்பு விவசாயிகள் வெல்லம் காய்ச்ச ஆரம்பித்தார்கள். வெல்லத்தின்மீது கட்டுப்பாடு விதித்தது மத்திய அரசு. வெல்லத்தின் விலை வீழ்ந்தது. எனவே வெல்லம் காய்ச்சுகிறவர்கள் மீண்டும் சர்க்கரை ஆலைக்குச் செல்லும் நிலை வந்தது.

காதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற நிலை வந்தாலும் கைசர்க்கரை பயனற்றுப் போய், அம்பர் சர்க்கா இன்றைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நவீன போக்குவரத்துச் சாதனங்களை

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1978 மார்ச் 22]

நாம் தவிர்க்க முடியாது. பஸ்ஸை விட்டு விட்டு நாம் கட்டை வண்டியிலே போக முடியாது. ரயிலை விட்டு விட்டு நாம் குதிரை வண்டியிலே போகமுடியாது. அதைப் போல பெரிய தொழிலை வளர்த்தால்தான் சிறிய தொழில்கள் வளர முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[முற்பகல் 11.30]

குறிப்பாக, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை மலை வளம் கடல் வளம், கனி வளம், நில வளம் இவற்றைப் பற்றி தெளிவாக ஆராய்வதற்காக நீண்டகால பார்வையோடு ஒரு குழுவை அமைக்கவேண்டுமென்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் ஜியாலஜிகல் சர்வே நடந்தது. அது அத்தோடு நிறுத்தப்பட்டது. 7-8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இன்னொரு சர்வே நடந்தது. அப்படியிருந்தும் கூட அது முறையாக கணிப்பு எடுக்கவில்லை. அண்மையில் ஜியாலஜிகல் சர்வே சென்னையில் இருந்து சுத்திப்பராவரையில் செய்யப் பட்டு, சென்னையில் இருந்து மகாபலிபுரம் வரை ஜியாலஜிகல் சர்வே நடத்தப்பட்டு 11 இடங்களில் ஆழ் குழாய் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு, குடிப்பதற்கான தண்ணீரை சென்னைக்குத் தரும் அளவிற்கு அவைகள் இருந்து இருக்கின்றன. அதற்கான இயந்திரங்கள் சோவியத் யூனியனில் இருந்து கொண்டு வரப் பட்டு, உபயோகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன.

அந்த இயந்திரங்களை இப்போது விஜயவாடாவிற்குக் கொண்டு செல்ல முயற்சி நடக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆழ்குழாய் கிணறு களில் இருந்து, ஒரு மணி நேரத்தில் 20,000—30,000 காலன் தண்ணீர் வெளியே வருகிறது. இப்படி 11 ஆழ்குழாய் கிணறு அங்கே தோண்டப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு சென்னைக்குக் குடிநீர் வழங்க முடியும் ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஜியாலஜிகல் சர்வேபற்றி நேரடியாக கவனம் செலுத்தி, அந்த இயந்திரங்களை விஜயவாடா கொண்டு செல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தத் தண்ணீரை சென்னை நகரத்திற்கு குடிநீராகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, இன்று போக்குவரத்து வசதிகள் பெருக்கப் பட்டால்தான் தொழில் துறை வளர முடியும். அத்தகைய முறையில் போக்குவரத்து வசதிகளை பிராதனமாக சென்னையில் இருந்து தூத்துக்குடிக்கு அந்த இரண்டும் இந்தியாவிலேயே உள்ள கடலோர மாநிலங்களில் இரண்டு பெரிய துறைமுகங்கள்—இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய துறைமுகங்கள்—பிராட்கேஜ் ரயில் வசதி இல்லை. இந்தியாவில் உள்ள 10 மேஜர் போர்டுகளில் தூத்துக்குடி ஒன்றுக்குத்தான் பிராட்கேஜ் இணைப்பு இல்லை. மற்ற 9 போர்டு

1978 மார்ச் 22] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

களும் பிராட்கேஜோடு இணைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தூத்துக்குடிக்கு மட்டும் இல்லை. எனவே, நம்முடைய தமிழக அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு, மதுரை-தூத்துக்குடிக்கும், மதுரை-கோயம்புத்தூருக்கும் இடையே பிராட்கேஜ் ரயில்பாதை அமைக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்து வசதி சீராக இருந்தால்தான் தொழில் துறை என்பது பெருக முடியும். நீண்டகால திட்டத்தின் அடிப்படையில் இதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். திருவனந்தபுரத்திற்கு மீட்டர் கேஜ் இருந்ததை நீக்கிவிட்டு, பிராட்கேஜ் போட கேரள அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியில் அவர்கள் வெற்றி பெற்று இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தூத்துக்குடிக்கு பிராட்கேஜ் இணைப்புக்கொடுக்கும் முயற்சியில் நாம் வெற்றிபெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் கடந்த 10 ஆண்டுகலாமாக தொழில் துறையில் ஒரு தேக்கம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. புதிய தொழிலைப் பற்றி இன்று சிந்திக்கும் முன் பழைய தொழிலைப் பற்றி, அதில் உள்ள நிர்வாக சீர்கேடுகள் பற்றி, நிதித்துறைச் சங்கடங்களைப் பற்றி ஆராயவும், அவைகள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றனவா அல்லது முழுமையாக செயல்படாமல் இருக்கின்றனவா என்றும் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு முழுமையாகச் செயல்படாமல் பல இருக்கின்றன. பெரிய தொழிற்சாலைகளில் இன்றைக்கு முதலாளிகள் தொழிலாளர்களைப் பணிய வைக்கும் முறையிலும், சில நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் இருப்பதை நான் குறிப்பிட்டுச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் இருக்கும் தொழிற்சாலைகளில், சேலம் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை 10-12-1976 முதல் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றது. கிட்டத்தட்ட அதிலே 500 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் பணியாற்றிக்கொண்டு இருந்தார்கள். நேற்றைய தினம் 27 ஆண்களும், 5 பெண்களும், ஆக 32 பேர் அந்தத் தொழிற்சாலை திறக்கவேண்டும் என்று கோரி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள் என்பதற்காக கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சேலம் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை பிரச்சினையில் நேரடியாகத் தலையிட்டு அதைத் தீர்க்கவும், நேற்றைய தினம் கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்யவும், நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைப்போல், பைலட் பேனா கம்பெனி, ஜப்பான் முதலாளிளோடு தமிழக முதலாளிகள் சேர்ந்து நிறுவிய நிறுவனம், அதிலே 300 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் கடந்த 5 மாத காலமாக ஊதியம் அளிக்கப்படவில்லை. அந்த கம்பெனி லாக்அவுட்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1978 மார்ச் 22]

செய்யவும் இல்லை, மூடப்படவும் இல்லை, திறந்து இருக்கிறது என்றும் தெரியவில்லை, லே-ஆப் இல்லை. கம்பெனி திறந்து இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் உள்ளே போகிறார்கள். வேலை இல்லை. அதனால் அந்த 300 குடும்பங்கள் பட்டினியால் வாடுகின்றன. 2 பேர் இறந்து இருக்கிறார்கள். இதன் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், “நவமணி” இரண்டாண்டு காலமாக வரவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய ஊதியம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதன் மீதும் அரசாங்கம் துரித நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக சீதை மில்ஸ்; அதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் சிக்கலான நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. இவைகளைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சிக்கு துறைமுகங்கள் பிரதானமாக இருக்கின்றன. நமக்கு கடல் வளம் மிகப்பெரும் வாய்ப்பாக இருக்கிறது. மீன், சங்கு, முத்து, கடல் உப்பு, உப்பிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் பல்வேறு ரசாயனப் பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. வேதாரணியம் பகுதியில் கடற்கரையில் “மரையின்ஸ் காம்ப்ளக்ஸ்” தொழில் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்காக சர்வ நடந்தது. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் மோட்டார் படகு விட பிரிஸ்ட்லிக்கு கூட லைசென்ஸ் கிடைத்திருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் செட்டியார், நாடார் என்று பட்டியல் இருக்கிறது. மோட்டார் படகுகளை அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கே அளிக்க வகை செய்ய வேண்டும்; மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது.

இன்றைக்கு தடலோர மாவட்டங்களில் மாவட்டத்தில் 2 அல்லது 1 வீதம் மீன்பிடித் துறைமுகங்களை உருவாக்க வேண்டும். சென்னை, பரங்கிப்பேட்டை, பாலருக்கவாய், கூடலூர், தரங்கம்பாடி, நாகப்பட்டினம், கோடிக்கரை, மல்லிப்பட்டினம், கீழக்கரை, தூத்துக்குடி, புன்னக்காயல், தொண்டி குளச்சல் போன்ற இடங்களில் நவீன மீன்பிடித் துறைமுகங்களை அமைக்கலாம். கிட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாய்க்கான கடன் செல்வத்தை நாம் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு அதனால் ஏற்படும். அதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 22] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

கடல் வளத்தில் நாம் முழுமையாகக் கவனம் செலுத்தினால் தமிழகக் கடல் செல்வம் மூலம் கிட்டத்தட்ட ஆண்டுக்கு நமக்கு சுமார் 1,500 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும். தமிழ் நாட்டில் விவசாயத்தின் மூலம் சுமார் 1,600 கோடி ரூபாய் கிட்டத்தட்ட வருமானம் கிடைக்கிறது. தொழில் துறையின் மூலம் சுமார் 1,700 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அதைப்போல கடல் செல்வம் மூலம் சுமார் 1,500 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு கடல் பகுதியில் நம்முடைய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். மீன்பிடித்தல், முத்துக்குளித்தல், சங்கு எடுத்தல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

உப்பு உற்பத்திக்கு உலகத்திலேயே சிறப்பான, இயற்கையான சீதோஷ்ணநிலை அமைந்திருக்கும் இடம் தமிழ்நாடு தான். வேறு எங்கும் ஆண்டு முழுவதற்கும் இங்கே இருப்பதைப்போல் வெயில் கிடையாது. கேரளத்தில் மழை, ஆஸ்திரேலியாவில் கடுமையான மழை. ஆக, உப்பு உற்பத்திக்கு மிகச் சிறப்பான சீதோஷ்ணநிலை அமைந்த இடம் தமிழ்நாடுதான். ஆகையால் உப்பு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உப்பளங்களை நவீனப்படுத்த வேண்டும். அதிலிருந்து கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு புதிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டும். இன்றைக்கு உப்பிலிருந்து பல கெமிக்கல்ஸ் எடுக்கிறார்கள்.

அப்படி புதியத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கும்போது அந்த தொழிற்சாலைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதையும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு மேட்டூர் கெமிக்கல்ஸ்—வேதாரணியத்தில் போராட்டம்; சாதாரண போராட்டமல்ல, சாடும்வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டம் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் பல சர்க்கரை ஆலைகளை நிறுவலாம். அதிலிருந்து கிடைக்கிற சக்கையிலிருந்து காகிதம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கலாம். குறிப்பாக, தொழிலில் 'ரீப்ரொடக்ஷன்' இருக்க வேண்டும். கரும்பு சக்கையிலிருந்து காகிதம், சர்க்கரையிலிருந்து மிட்டாய் இப்படி ரீப்ரொடக்ஷன் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் உருக்காலையிலிருந்து கிடைக்கும் இரும்பை ஏற்றுமதி செய்வதற்குப் பதிலாக பில்லட்டுகளாக செய்து ஏற்றுமதி செய்யும் திட்டம் இருக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக, நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் தமிழ்நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான ஒன்று.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1978 மார்ச் 22]

கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையம் திட்டத்திற்கு 400 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கப்படும் என்றார்கள். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது, எப்போது செயல்படும் என்று தெளிவாக ஒன்றும் தெரியவில்லை.

அதைப்போல திருநெல்வேலியில் இரண்டாவது அனல்மின் நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்காக ராதாபுரம் பகுதியில் சர்வே செய்தார்கள். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அதையெல்லாம் துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமைகளில் மின்உற்பத்தியில் நமக்குப் பெரிதும் பயன்படும் திட்டங்கள்—ஒன்று நெய்வேலி, மற்றொன்று கல்பாக்கம், அடுத்தது இராதாபுரம். இவைகளில் தீவிர கவனம் செலுத்தி, துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு, கேரளம், மைசூர்—இந்த மூன்று மாநிலங்களிலும் இணைந்த ஒரு திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கான முறையில் நம்முடைய அணுகுமுறை இருக்க வேண்டும்.

நிர்வாகத்தில் காலதாமதம், லஞ்சம் பரவலாக இருக்கிறது. அதைப்போல பெர்மிட் வழங்குவதிலும், லைசென்ஸ் வழங்குவதிலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்டத் தவறுகளைப் போக்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில், மத்திய அரசினுடைய பொதுத் துறை 400 கோடி ரூபாய்க்குமேல் மூலதனம் போட்டிருக்கிறது. அந்த மூலதனத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட சுமார் ஆண்டுக்கு 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் வருகிறது. அது சுமார் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்; எத்தனை கோடியாக இருந்தாலும் சரி.

[முற்பகல் 11-40]

தமிழகத்தில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் தொழிலில் இருந்து கிடைக்கின்ற இலாபத்தில் 50 சதவிகிதம் தமிழகத்திற்கு வேண்டுமென்று கேட்டு நாம் பெறவேண்டும்.

குறிப்பாக, விவசாயத் துறைக்கு இன்றைக்கு மிகப் பெரிய வாய்ப்பிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் 12 இலட்சம் ஏக்கர் நதி நீர்பாசனம், அதேபோல் மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களில் 8 இலட்சம் ஏக்கர் நதிநீர்ப் பாசனம். மொத்தம் 20 இலட்சம் ஏக்கர் நதி நீர்ப்பாசனம். இது போக கிட்டத்தட்ட 8½ இலட்சம் மின்சாரப் பம்ப் செட்டுகள் 3 இலட்சம் ஆயில் இன்ஜின்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு இலட்சம் பம்ப் செட்டுகளுக்கும்

1978 மார்ச் 22] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

அப்ளிக்கேஷன் பெண்டிங் இருக்கிறது. இவைகளைப் பார்க்கும் போது தமிழகத்தில் கிட்டத்தட்ட 12 இலட்சம் கிணறுகள் இருக்கின்றன. ஒரு கிணற்றுக்கு ஐந்து ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் 60 இலட்சம் ஏக்கரில் தமிழகத்தில் கரும்பு, பருத்தி, கடலை இவற்றை விளைவிக்க முடியும்.

பம்புசெட்டுகளைப் பொறுத்தமட்டில் நவீனப்படுத்தப்பட்ட பம்பு செட்டுகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்திலேதான் அதிகம். இந்தத் தொழிலைப் பெருக்குகின்ற முறையில் நம்முடைய நடவடிக்கைகளை வலுவாக்குவதோடு மின்சார இணைப்பு துரிதமாக கொடுக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

பம்பு செட் உள்ள பகுதிகளிலேதான் கரும்பு, பருத்தி, கடலை போன்றவை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இவைதான் பஞ்சாலைக்கும் வனஸ்பதி தயாரிக்கவும், சர்க்கரை ஆலைக்கும் தேவையான ரா மெட்ரீரியல்ஸ் ஆகும். இதைக் கவனத்தில் கொண்டு அந்தத் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கான முறையில் நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை, முகவை மாவட்டங்கள் தொழில் வளர்ச்சியில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள். ஆகவே, அங்கே ஒரு சர்க்கரை ஆலை அமைக்கப்பட வேண்டும்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

சிவகெங்கை வட்டத்தில் படிவங்கள் எடுக்கப்படுவதால் அந்தப் பகுதியிலும் தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட வேண்டும்.

திருப்பத்தூரில் ரப்பர் பாக்டரி கட்டப்பட்டு பின்பு நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதையும் கவனத்தில் கொண்டு உடனடியாக செயல்படுத்துவதற்கான முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

தமிழகத்திலே விவசாயத்துறை, தொழில் துறை கடல் வளம் இவற்றைப் பயன்படுத்தினால் வரியே இல்லாமல் ஆட்சி நடத்தக் கூடிய நிலைமை வரும் என்பதை நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஜியாலாஜிக்கல் சர்வே செய்யப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டு இருப்பதை மீண்டும் மகாபலிபுரம் பகுதியில் அதைத் தொடர்ந்து செய்ய வலியுறுத்தி இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இந்த யோசனைகளை நான் அரசுக்கு கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கு. பெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் வளர்ச்சிக் கொள்கை விளக்க மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. கு. பெருமாள்] [1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவரின் ஆறு மாதகால ஆட்சியில் என்ன மாறுதல் ஏற்பட்டது என்று கேட்பவர்களுக்குச் சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காகவும், சிறு கைத் தொழில்கள் வளர்ச்சி பெற்று சிறந்த பங்கினைப் பெறவும்— குறிப்பாக கிராமங்களின் தொழில் வளர்ச்சி பெருகிட சுமார் 6,400 க்கு மேற்பட்ட சிறு கைத்தொழில்களும், 8,600க்கு மேற்பட்ட சொந்த தொழில் நடத்துவோரும் ஜூலை 1977 முதல் டிசம்பர் முடிய உள்ள அந்த 6 மாத காலத்தில் பயன் பெற்றனர். மேலும் 27 கோடிக்கு மேற்பட்ட இந்த உதவியினால் சுமார் 49,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கிட இந்த அரசு செயல்திட்டத்தை வகுத்துள்ளது. இத் திட்டத்தை அளித்த புரட்சித் தலைவரை நான் பெரிதும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் கனி வளத்தைப் பொறுத்த அளவில், பூமிக்கடியில் இருப்பதை அறிந்து, அவற்றை வெளியே கொண்டு வந்து தமிழகத்தின் சிறப்புகளுக்கு ஒப்பாக நம் கனிவளத்தைப் பாரெங்கும் பரப்பிட நம் புரட்சித் தலைவர் அரசு எண்ணியதால் இந்தத் திட்டத்திற்கு 1976-77-ஐ விட சுமார் 25.73 இலட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கி மேலும் கனி வளத்தைப் பெருக்கிட முயன்றுள்ளது. இதற்காக நான் பெரிதும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நீர் அபிரகம் 1976-77-ல் கிடைத்ததைவிட நடப்பு ஆண்டில் 282 மெட்ரிக் டன் அதிகமாக வெட்டி எடுக்கப்பட்டு அதன் மதிப்பு மேலும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து தமிழ்நாடு, சிறு தொழில் நிறுவனமான டான்சியின் பங்கு, தமிழகத்தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக திகழ்கின்றது. இந்த டான்சியின் உற்பத்தி மதிப்பு கடந்த ஆண்டுகளைவிட நடப்பு ஆண்டுகளில் கூடுதலாகக் காட்டியுள்ளது. மற்ற பல நிறுவனங்களுடன் போட்டியிட்டு வருவதால், சில இழப்புகளை அடைந்தாலும், டான்சி, டாடா போன்ற தனியார் நிறுவனத்திற்கு ஒப்பாக பெரிய நிறுவனமாக ஆக வாய்ப்புகள் உள்ளன.

மேலும், இந்த நிறுவனம் மொபெட்ஸ், ஸ்கூட்டர்கள் தயாரிப்பிலும் இயந்திரக் கருவிகள் தயாரிப்பிலும், கருங்கல் படி கங்கள் ஏற்றுமதி மூலம் ஜப்பானிய நிறுவனத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்துள்ளது. அதற்காக ஆக்கத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் உழைத்துவரும் அதிகாரிகள், தொழில் நுட்ப வல்லுனர்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் இருப்பதினாலும் புரட்சித் தலைவரின் எண்ணங்களைப் புரிந்து கொண்டு செயலாற்றக்கூடிய வல்லுநர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பது நாம் கண்டறிந்த உண்மை. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நாம் ஊக்கம் கொடுத்தால், டாடா போன்றதொழில் நிறுவனத்தைவிட டான்சியைச் சிறந்த முறையில்

1978 மார்ச் 22] [திரு. ரா. கு. பெருமாள்]

தமிழகத்தின் ஒப்பற்ற தொழில் மயமாக்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மேலும், சிட்கோ, டாசல், டிட்கோ, டான்செம், சிப்காட், போன்றவைகளும் தற்சமயம் சிறப்பாக இயங்கி தமிழகத்தின் தொழில்வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவிகரமாக இருந்து வருகின்றன. இவைகளின் செயல்திட்டத்தை மேலும் விரிவாக்க அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் கொடுக்கும் வண்ணம் 50 தீப்பெட்டி தொழிற் பணியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், இரண்டு பணித் தொழிற்கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் நெல்லை, முகவை போன்ற பின் தங்கிய பகுதிகளில் தொடங்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக சுமார் ஆயிரம் பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்து அந்தப் பயிற்சிக் காலம் மூன்று மாதம் கழிந்தவுடன் பல்லாயிரக் கணக்கானவர் களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க ஏதுவாகும். இந்தத் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உரிமங்களும், மூலப்பொருள்களும் பெறுவதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்க அரசு வழிவகை செய்ய உத்தரவினைப் பிறப்பிக்க வேண்டுகிறேன்.

மேற்படி தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக நடத்தப் படும் தொழில்களுக்கு மத்திய அரசின் கலால் வரியை 10,000 பண்டில் தீப்பெட்டிகளுக்காவது கலால் வரி விதிப்பதை குரோஸ் ஒன்றுக்கு தற்சமயம் மத்திய அரசு அறிவித்துள்ள ரூ. 3.35 வீதம் கொடுக்குமாறு தொழிற்கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவி செய்யு மாறுமத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டுப்பெற்றுத் தரவேண்டும்.

மேற்படி சிறிய தீப்பெட்டித் தொழிற் சாலைகளுக்கு ப்ளா பேப்பர் டஜன் பேப்பர், போன்றவைகளுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கிறார்கள். அவ்வாறு விதிக்கும் பட்சத்தில் சிறிய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, அவைகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் சிறுதொழில்கள் தொடங்கு குவதற்கு உரிமங்களும், கடன்களும், அரசு மானியமும் முறைகேடாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் சிறு தொழில் வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன. சுமார் 10,000 சிறுதொழில் நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டிருந்ததாகவும், மேலும் அவைகள் எங் கிருந்தன எனக்கண்டறிய முடியாத நிலை உருவாகியுள்ளது. அரசு இதனைக் கண்டறிந்து தவறுகள் செய்தவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுமார் 1,300-க் கும் மேற்பட்டசிறு தொழில் நிறுவனங்களின் உற்பத்தித்திறன் 20

[திரு. ரா. கு. பெருமாள்] [1978 மார்ச் 22]

சதவிகிதத்திற்கும் குறைவாகவே உள்ளதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இது போன்ற நிறுவனங்களுக்கு உரிமங்களை ரத்து செய்து நல்லமுறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் ஆதரவு தரும்படி அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம வளர்ச்சியே ஒரு நாட்டின் மிகப் பெரிய வளர்ச்சி என காந்தியடிகள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியதுபோல் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிராம வளர்ச்சிக்கும், கிராமத் தொழில்களை மேம்படுத்தவும் அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, கிராமத் தொழில் திட்டங்களுக்கு கடன் உதவிகளையும், முதலீடுகளையும் அதிகரித்து தொழில் வளர்ச்சிக்குச் சிறந்த ஆக்கம் கொடுத்துவருவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

சிறு விவசாயிகள் ஓய்வு நேரத்தில் கைத்தொழில்கள் தொடங்குவதற்கும் சிறு தொழில்கள் தொடங்குவதற்கும் அரசு கணிசமான உதவித் தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு, மருந்து தயாரிப்பு, மருந்து உணவு தயாரிப்பு ஆகிய தயாரிப்புகளில் மாநில அரசைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இதனால் தமிழக அரசின் மருத்துவ வளர்ச்சி குறிப்பாக மருத்துவ அதிகாரிகளின் அறிவு வளர்ச்சியையும் நிர்வாக வளர்ச்சியையும் கட்டுப்படுத்தி குறுகிய எல்லைக்குள் வைத்துக்கொள்கிறது. 22 ஆண்டுக் காலமாக மத்திய அரசின் தலையீடு இல்லாமல் இருந்தது. தற்சமயம் தலையிடுவதால் தமிழ்நாட்டு மருத்துவ வியாபாரிகளும் மருத்துவ வியாபாரச் சந்தையும் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. மருந்து தயாரிப்பாளர்களும் இதனால் பாதிக்கப்பட்டதோடு மட்டுமின்றி விஞ்ஞானிகளின் நெஞ்சம் புண்படும் அளவிற்கும் உள்ளது. எனவே இது விஷயமாகத் தமிழக அரசு தலையிட்டு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் காரணமாகக் குறிப்பாக சென்னையில் சுமார் எழுபது மருந்துக்கடைகள் மூடப்பட்டுள்ளன. இதனால் மருந்து தயாரிப்பாளர்கள் கர்நாடகம், ஆந்திரா போன்றயிடங்களுக்கு மாற்றிவிடுகிறார்கள். இதனால் நம் அரசுக்கு வருமானம் சுமார் ரூபாய் மூன்று கோடி அளவிற்குப் பாதிக்கப்படும். எனவே அரசு இதில் தனிக் கவனம் செலுத்தி மாநில அரசுக்கே பூரண உரிமை பெறவேண்டுகிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதிப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். என் தொகுதியில் 300-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்குள்ளவர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். அங்கே டான்ஸி, சிப்காட் மூலம் தொழிற் கூடங்கள் அமைத்துத் தந்து அந்தக் கிராம மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். அது மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதியாகும். ஆகவே, மத்திய அரசாங்க

1978 மார்ச் 22] [திரு. ரா. கு. பெருமாள்]

கத்தின் உதவி பெற்று நம் அரசாங்கம் அங்கு தொழில்கள் வளருவதற்கும், அங்குள்ள மக்கள் வேலைவாய்ப்புகள் பெறவும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

திரு. என். சங்கரய்யா : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் மான்யத்தின் மீது மார்க்விஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாகப் பின் வரும் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தொழில் துறையைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பில், இந்த அரசினுடைய தொழில் கொள்கை ஏறத்தாழ இன்றைய மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ள தொழில் கொள்கை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறத் தொழில் வளர்ச்சி, கிராமத் தொழில் வளர்ச்சி, சிறு தொழில் வளர்ச்சி இவைகளில் ஒன்றுதான் உடன்பாடு என்றால், அதில் நாங்களும் உடன்படுகிறோம். இன்றைய மத்திய அரசு ஏற்கனவே இருந்து வந்த மத்திய அரசு கொண்டிருந்த தொழிற் கொள்கையைப் பொறுத்த அளவில், மார்க்விஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி, அன்றுள்ள மத்திய அரசின் தொழிற் கொள்கை இந்த நாட்டில் தொழில் வளத்தை பெருக்குவதற்கு உகந்தது அல்ல என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

இப்போது இருக்கின்ற பிரச்சினை என்னவென்றால், இன்றைக்கு நாட்டிலிருக்கின்ற தொழில் துறையில் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களுக்கு மார்கெட் இல்லை. சந்தையில்லை, இந்திய நாட்டிலுள்ள பெரும் தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, சிறு தொழில்களாக இருந்தாலும் உள்நாட்டில் சந்தையில்லாததின் காரணமாக வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதில் போட்டி போடுகின்ற நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. 62 கோடி மக்கள் வாழக்கூடிய இந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களுக்கு உள்நாட்டு மார்க்கெட் இல்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு மட்டும் வாங்கும் சக்தி இருந்தால், இந்த நாட்டில் எத்தனை பெரும் தொழில்கள் இருந்தாலும் சரி, எத்தனை சிறு தொழில்கள் இருந்தாலும் சரி, எத்தனை குடிசைத் தொழில்கள் இருந்தாலும் சரி, இவைகளில் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களுக்கு வெளிநாட்டு மார்க்கெட்டை எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது.

ஆனால், இன்றைக்கு நிலைமை அப்படியில்லாமல் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களை உள்நாட்டில் விற்பனை செய்ய முடியாது என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? நாட்டிலுள்ள மக்களிடத்தில் வாங்கும் சக்தியில்லை, மக்கள் மத்தியில் போதிய வாங்கும் சக்தி இல்லை என்பதும், நாட்டிலுள்ள சில ஏகபோக முதலாளிகள்,

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 22]

வர்த்தக சூதாடிகள், சுரண்டல், கடத்தல் பேர்வழிகள் இவர்களிடம் பணம் எல்லாம் போய்ச் சேருகின்ற காரணத்தால், உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களுக்கு விற்பனையாகாத அளவில் மார்க்கெட்டைத் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதின் காரணமாக, பொருட்களுக்கு தேக்கம் ஏற்படுகின்றது. இதன் காரணமாகத் தொழில் போட்டியே உருவாகின்றது.

அது மட்டுமல்ல, தான் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்கள் மட்டும் தான் விற்பனையாகவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாகப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் வெளிநாட்டு மார்க்கெட்டை எதிர்பார்க்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமை மாற்றப்படாவிட்டால், நமது தேசிய விடுதலைக்கு மட்டுமல்ல, சுதேசித் தொழில்களும் பாதிக்கப்பட்டு விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அயல்நாட்டிலுள்ள தனியார் வியாபார நிறுவனங்கள், பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் எல்லாம் தங்களுடைய ஏகபோக முதலாளித்துவம், தங்களுடைய ஏகபோக அதிகாரம் இந்தியாவில் நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டும் என்று பெரும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இதை அனுமதிக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அவ்வாறு அனுமதிக்கப்பட்டால், உள்நாட்டில் நிச்சயமாக நமது தொழில்களை வளர்க்கவும் முடியாது, தொழில் வளர்ச்சியையும் நாம் காண முடியாது.

அது மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகள் அத்தனையும் பாதிக்கப்படும். அரசாங்கத்திற்கு அரசாங்கம் தொழில் துறையில் உதவி செய்வது என்பது வேறு, தொழில் துறைகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது என்பது வேறு விஷயம். ஆனால் உலகத்தில் உள்ள ஏகாதிபத்திய சக்திகள் நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை முதலீடு செய்யும் போது இந்தியா போன்ற நாடுகள் அதை எதிர்த்து நிற்பதற்குச் சக்தியற்ற நிலையில், வெளியார்களுடைய மூலதனம் பெருகுமானால், தேசத்தினுடைய பொருளாதாரத்திற்கே, பொருளாதாரம் மட்டுமல்ல, தேசத்தினுடைய சுதந்திரத்திற்கே ஆபத்து ஏற்படும். எனவே அயல்நாட்டு பெரும் தொழில்களை எல்லாம் நாட்டுடமையாக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை மத்திய அரசு பின்பற்றவேண்டும், அதற்கு மாநில அரசு பரிந்துரை செய்ய வேண்டும், அப்போது தான் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த நிலைமை ஏற்படாவிட்டால் இந்தியாவில் இருக்கின்ற அத்தனை தொழில்களும், அத்தனை சிறிய தொழில்களும், குடிசைத் தொழில்களும் பாதிக்கப்படும் என்பதையும் இதன் காரணமாக ஆயிரக் கணக்கான லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் சிறு தொழில்கள் அடியோடு நசிந்து போய் விடும் என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்,

1978 மார்ச் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கடந்த காலத்தில் commanding heights of economy இந்திய நாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய அளவில் இருக்கும் தொழில் கொள்கையை அப்படிப்பட்ட ஒரு தேசியக் கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

பொதுத்துறையில் இந்த நாட்டில் தங்களுடைய முழு ஆதிக் கத்தையும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் இருபது ஏகபோக தொழில்களை நாட்டுடமையாக்கினால்தான் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியும் சிறு தொழில்களை வளர்க்க முடியும், குடிசைத் தொழில்கள் போன்றவைகளைப் பாதுகாக்க முடியும், இல்லை யென்றால், இந்த நாட்டிலுள்ள லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்கள் எல்லாம், அதன்மூலம் கிடைக்கின்ற லாபம் எல்லாம் ஒரு சிலரின் கையில் மட்டும் சிக்கிக் கொண்டால் மக்களின் வாங்கும் சக்தி எப்படிப் பெருக முடியும்? ஆகவே, அயல்நாட்டிலுள்ள பெரும் முதலாளிகள் வைத்திருக்கின்ற பெரும் தொழில்களை எல்லாம் நாட்டுடமையாக்குவது என்ற ஒரு தொழில் கொள்கையை இந்திய அரசு பின்பற்ற வேண்டும். அதன் அடிப்படையில் மாநில சர்க்கார் தன்னுடைய தொழில் கொள்கையை வகுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு, நம் மாநிலம் தொழிற் துறையிலே சிறந்து விளங்க வேண்டுமென்றால், அதற்காக நிதி வசதி வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மறுபடியும் இதிலே மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார் உறவுப் பிரச்சனை வருகிறபோது, இதிலே நிதி பிரிவினையின் பிரச்சனையும் வருகிறது. இன்றைக்கு நாட்டிலே இதைப்பற்றி விரிவாக விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் பிற மாநில அரசுகளுக்கு அதற்கான நிதி வசதி செய்து கொடுத்தால்தான். அந்தந்த மாநிலங்கள் தொழில் துறையிலே அதிக வளர்ச்சி உள்ளதாக ஆக முடியும்.

ஆகவேதான், இன்றைய தினம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்பதோடு, நிதி வசதி உதவியும் விரிவாக அளிக்கப்பட்ட வேண்டுமென்ற பிரச்சனையும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இதையும் இந்தத் தொழிற் கொள்கையோடு சேர்த்து மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எனவே, இதர மாநிலங்களோடு இந்த மாநிலமும் தொழிற் துறையிலே போட்டி போடுவதற்கு, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நிதி உதவி அதிகம் தேவை என்பதை எடுத்துக் காட்டி, அதைப் பெறுவதற்கு வற்புறுத்தவேண்டுமென்றும், அதற்கான பெருமுயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மற்றொரு பிரச்சனை. கூட்டுத் தொழில் அதாவது ஜாயிண்ட் செக்டார்பற்றியது. இந்தக் கூட்டுத் தொழில் இன்றைக்கு எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 22]

திற்கு ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ஸ்பிக் என்ற நிறுவனம் தூத்துக்குடியிலே இருக்கிறது. இந்த சதர்ன் பெட்ரோ கெமிகல்ஸ் என்ற நிறுவனம் அமைக்கப்படுகின்றபோது, முன்பிருந்த ஆட்சி 10 வருஷ காலத்திற்கு தனியார் துறையிடம், தனியார் துறையைச் சார்ந்த ஒருவருக்கு மானேஜிங் டைரக்டர் பொறுப்பை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் அப்படிச் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அவர் போட்ட முதலீடோ 2 கோடி ரூபாய்க்கும் குறைவுதான். ஆனால் 62 கோடி ரூபாய் முதலீட்டில் மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கம், நிதி வழங்குகின்ற சங்கங்கள் அதாவது பப்ளிக் இன்ஸ்டிடியூஷன் ஆகியவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து போட்டது. இறுதியாகப் பார்த்தால் அதிலே இந்திய நாட்டு மக்களின் பணம், தமிழ்நாட்டு மக்களின் பணம் எல்லாம் அதிலே போடப்பட்டுள்ளது. அதிலே 60 கோடி ரூபாயை மத்திய சர்க்காரும், மாநில அரசும், நிதி வழங்குகின்ற சங்கங்களும் கொடுத்திருக்கின்றது. ஆனால் மானேஜிங் டைரக்டர் பதவி தனியார் துறையிலே ஒருதனிப்பட்ட முதலாளிக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் போட்ட மூலதனமோ 2 கோடிக்கும் குறைவு. இன்றைக்கு என்ன நிலைமை இருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடியிலே ஆல்ககால் கெமிகல் நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவ முடிவு செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு 34 கோடி ரூபாய் மூலதனம் வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மூலதனத்திற்கு யாரை நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முதலாளியை நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் தூத்துக்குடி ஸ்பிக் உரத் தொழிற்சாலையில் எந்த விதமான லாபமும் சம்பாதிக்க முடியவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இந்த ஆல்ககால் கெமிகல் நிறுவனம் அங்கு வருவது என்பது ஒரு பிரச்சனையாகி விட்டது, அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

62 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்ட பிறகு, கூட்டுத் துறையிலே நடைபெறுகின்ற இந்த நிறுவனத்தை, தனியார் துறையிலே, அவர்கள் கையிலே அது விடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அரசாங்கம் இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். பெருமளவிலே மூலதனம் போட்டுள்ள மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார் ஆகியவையின் பொறுப்பிலே இந்தத் தொழிலை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அப்போது நல்ல லாபம் சம்பாதிக்க முடியும்; பொது மக்களுக்கும் அதன் மூலம் சிறந்த சேவை செய்ய முடியும்; தொழில் வசதியையும் நல்ல முறையிலே அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். அதன் மூலம் அங்கே இந்த ஆல்ககால், கெமிகல் நிறுவனத்தை அந்த ஒரு உப தொழிலை ஏற்படுத்துவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும்.

இந்த கூட்டுத் துறை எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், முதலாளி அதிலே எந்த அளவுக்கு பங்கு போட்டிருக்கிறாரோ, அந்த அளவுக்கு நிர்வாகத்திலேயும் அவருக்குப் பங்கு இருக்கவேண்டும்.

1978 மார்ச் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்யாமல், மத்திய சர்க்கார், மாநில அரசு, மற்றும் நிதி வழங்குகின்ற கழகங்கள் சேர்ந்து பெருமளவிற்கு மூலதனத்தைப் போட்டுவிட்டு, தனியார் கையிலே கொடுப்பது என்றால், தனியாரை, முதலாளித்துவத்தைப் வளர்ப்பதற்கு உதவி செய்வதாக ஆகிறது. ஆகவே, இதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போடப்பட்ட முதலீட்டிற்கு ஏற்ப, மத்திய மாநில அரசு இந்தத் தொழிலை ஏற்று நடத்தக் கூடியதாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரத்தில் 40 சதவிகிதம் மின்சாரம் இன்றைக்குத் தொழில் துறைக்குப் பயன்படுகிறது. அந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகின்றது. எனவே, நெய்வேலியில் ஆரம்பிக்க இருக்கும் இரண்டாவது சுரங்கத்தை மிகவும் விரைவிலே கட்டி முடிப்பதற்கும், தூத்துக்குடியிலே ஏற்பட இருக்கின்ற தெர்மல் ஸ்டேஷனை நல்ல முறையில் சீக்கிரம் பூர்த்தி செய்வதற்கும், அதே போல் கல்பாக்கத்திலே இருக்கும் அணுமின் நிலையத்தைத் துரிதமாக பூர்த்தி செய்வதற்கும் நாம் உரிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால், தொழில் துறை வளர்ச்சி தமிழ்நாட்டிலே மேலும் பெருகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சேலம் உருக்காலைப் பிரச்சனை நீண்ட காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 2 கோடி, 3 கோடி செலவழிக்கப்பட்டு, இன்னும் 10, 13 கோடி ரூபாய்கள் அதற்குச் செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது. அதன் மூலம் ஒரு வகையான ஸ்டீல், விசேஷ உருக்கு உண்டாக்குவதற்கான திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி மிகவும் இன்றியமையாதது. ஆகவே சேலம் உருக்காலையை விரைவிலே உருவாக்குவதற்கு மத்திய சர்க்காரை அதிக நிதி ஒதுக்கும்படி வற்புறுத்தி அதை ஆண்டுதோறும் நல்ல முறையிலே பெற்று இந்தத் தொழிற்சாலையை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

அதேபோல் இன்றைக்குப் போக்குவரத்து இருக்கிறது. அந்த மானியத்திலே பேசுகிற நேரத்திலே ரோடுகளைப் புதுப்பிப்பதன் மூலம் எவ்வாறு பொருளாதாரத்தை வளர்க்கமுடியும் என்பதற்குச் சில வகை ரோடுகளைப் போடுவதாக அரசாங்கம் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ரயில் பாதைகளைப் பொறுத்து கருவிரிந்து தூத்துக்குடிக்கு அகலப் பாதை போட வேண்டுமென்பது பற்றிச் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கோவை, சத்தியமங்கலம், சாம்ராஜ் பேட்டைக்கு அதேபோன்று ரயில் பாதை போடப்பட்டால் பம்பாயிலிருந்து நேராக வரமுடியும். அதன் மூலம் புதிய பகுதியில்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 22]

மார்க்கட்டை விஸ்தரிக்க முடியும். தொழிற் துறைக்குப் பல விதமான வசதிகள் கிடைக்கும். ஆகவே, அந்த ரயில் பாதை குறித்தும் மத்திய சர்க்காரை மாநில சர்க்கார வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கைத்தறி அதிகப்படியான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டங்களைப்போட வேண்டுமென்று ஒரு பக்கத்தில் கூறுகிறார்கள். ஆனால் முரண்பட்ட நிலையில் அவர்களுக்கு நிர்ப்பந்தங்கள் இருந்து வருகின்றன. அந்தக் கொள்கை நிறைவேற்ற முடியுமா? தமிழ்நாட்டில் ஐந்தரை லட்சம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒரு லட்சம் கைத்தறிகள்தான் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்றன. மீதி நாலரை லட்சம் கைத்தறிகள் வெளியே இருக்கின்றன. இந்த நிலைமை ஏன்? கைத்தறியாளர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் மேற்கொண்டு இரண்டு லட்சம் கைத்தறிகளைக் கூட்டுறவுத் துறையில் கொண்டு வரவும், அதற்கான மூலதனத்தையும், பங்கு மூலதனத்தையும் கொடுத்து உற்பத்தியாகக்கூடிய சரக்குகளை விற்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்காக அரசு பணத்தைச் செலவழித்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் நிலைமை என்ன? ஹாண்ட்லும் பினைஸ் ட்ரேடிங் கார்ப்பரேஷன் என்று இருக்கிறது. எதற்காக? பெரிய முதலாளிகள், ஏராளமான அளவுக்கு இருக்கக் கூடிய கைத்தறித் துணியை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய அந்த முதலாளிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு வந்து கைத்தறித் துறையில் உள்ள லட்சக்கணக்கான கைத்தறிகளைக் கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்தால் எவ்வளவு நலமாக இருக்கும்.

கைத்தறி அமைச்சர் அவர்கள் பல சமயங்களில் கூறுகிறார்கள். தமிழ்நாடு பூராவும் கைத்தறித் துணித் தேக்கம். “நீங்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே விற்பனைப் பொறுப்பை நீங்களே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் எப்படி விற்பனை செய்ய முடியும்? தனியார் முதலாளிகள் வியாபாரிகளுக்கு ஆறு மாத காலம் அவகாசம் கொடுக்கிறார்கள், கமிஷன் கொடுக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் இவர்கள் செய்ய கூட்டுறவு சொசைடிகளின் விதிகள் இடம் கொடுக்கவில்லை. மற்ற வியாபாரிகள் போல் இவர்கள் செய்ய முடியாது.

மதுரையில் கோடம்பாக்கம் வெரைட்டி சேலைகள் உற்பத்தியானதில் கைத்தறி சொசைடிகளில் மட்டும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு ஸ்டாக் இருக்கிறது. நான்கு சொசைடிகளில் 70 லட்சம் ரூபாய் ஸ்டாக் இருக்கிறது. ஐந்தரை லட்சம் கைத்தறியாளர்களின் பிழைப்பைப் பாதுகாக்க முடியுமா என்பதுதான் முக்கியம். விற்பனை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

1978 மார்ச் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தமிழ்நாட்டில் கைத்தறித் துணியும் விற்பனை ஆகவில்லை, பஞ்சாலைத் துணியும் விற்பனை ஆகவில்லை. இன்று கைத்தறித் தொழிலாளியை எப்படி முன்னேற்றமுடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். கைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்யும் பொறுப்பை மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஹாண்ட்லும் பினான்ஸ் டிரேடிங் கம்பெனிக்குக் கொடுக்கும் பணத்தை கைத்தறியாளர் களுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும். கூட்டுறவு சொசைடிகளுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். கோ-ஆப்டெக்ஸ் நிறுவனத்தையும் திறமையான முறையில் செயல்படச் செய்யவேண்டும்.

காலையில் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது பிஷர்ஸ் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் 25 சொசைடிகள் மூடப்பட்டு விட்டன என்று சொன்னார்கள். பிழைப்பு இல்லாத காரணத்தால் ஊரை விட்டு வெளியே போய்விட்டார்கள். போகாமல் என்ன செய்வார்கள்? மீனவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை ஏற்படுத்துமோது முதலிலிருந்து கடைசி வரை பாதுகாத்து பராமரித்து நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு, உத்தரவாதப்படுத்த இலாகாதான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்று நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட பல்வேறு இலாக்காக்கள் தொழில்களை நடத்துகின்றன. இதிலே ஒரு கொள்கை தேவை, மாறுதல் தேவை. ஜப்பானில் போய் மெஷின் வாங்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அகமதாபாத்தில் ஒருவர் அத்தகைய மெஷின்களை நாங்களே தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இது பெட்ரோலில் இயங்குவது; அது மண்ணெண்ணெயில் இயங்குவது. நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்க பெட்ரோலில் ஓடுகின்ற இயந்திரங்களை அகமதாபாத்திலிருந்து வாங்காமல், மண்ணெண்ணெயில் ஓடுகிறது என்ற காரணத்திற்காக ஜப்பானிலிருந்து இயந்திரங்களை வாங்க வேண்டுமா? அப்படியானால் நம்முடைய நாட்டு இயந்திரங்களை யார் வாங்குவார்கள்?

இது ஒரு முக்கியமான கொள்கைப் பிரச்சினை. ஒரு நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்றால், தொழில்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் இந்தச் சிறுஅசௌகரியத்தை சகிக்காமல் இன்றைக்கு ஜப்பானிலே இருந்து 200 இயந்திரங்கள் வாங்கவேண்டுமென்ற முடிவு, அகமதாபாத்திலே செய்யப்படுகிற இயந்திரங்கள் பெட்ரோலிலே ஓடுகின்றன என்ற ஒரு காரணத்திற்காக, தேசத்தினுடைய சுயசார்புத் தன்மைக்கு உகந்ததா என்பதையும், நம் நாட்டிலேயே கிடைக்கிற பொருளை வாங்காமல் வெளிநாட்டிலே வாங்குவது தேசத்தின் பொருளாதாரம் வருவதற்கு உதவி செய்யுமா என்பதையும் சிந்தித்து அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 22]

இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தொழிற் கொள்கையைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே, மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையிலே கன ரகத் தொழில்கள் வேண்டும். மத்திய ரகத் தொழில்கள் வேண்டும். சிறு தொழில்கள் வேண்டும். குடிசைத் தொழில்கள் வேண்டும் என்பது தான். ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டிலே வேலைவாய்ப்பை அளிக்கக்கூடிய காரியங்களை நாம் செய்தால் எதிர்காலத்திலே சமுதாய பொருளாதார நெருக்கடியை நாம் முற்றவைக்கிறோம் என்பதுதான். ஒரு பக்கம் வேலை வாய்ப்பு என்று சொல்கிறோம். இப்படிச் செய்துகொண்டு போனால், சமுதாய நெருக்கடி பொருளாதார நெருக்கடி ஆகிய வற்றை நாம் முற்றவைக்கிறோம் என்பதுதான்.

இன்றைக்கு மீனவர்களுக்குப் படகுகள் வழங்கப்படுவது பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. நாங்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்த போது எங்களிடத்திலே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் மீனவர்கள், நாங்கள் மட்டுமல்ல இன்றைக்கு சென்னை யிலிருந்து தூத்துக்குடி வரையிலே உள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான மீனவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அந்தத் துறையிலே உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்க வேண்டுமென்றால், இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக படகுகளைக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் உற்பத்தி பெருகும், அதே நேரத்திலே மீனவர்களுக்கும் தொழில் கிடைக்கும். எனவே, தொழில் ஏற்படுத்துவது என்பது முக்கியமல்ல. அதன் மூலம் பயன் யாருக்குச் சேருகிறது என்பது தான் முக்கியம்.

இன்றைக்கு டான்சி, கிப்கோ, கிப்காட், டிட்கோ, டாஸ்கோ, டி.ஐ.ஐ.சி., டான்செம், எலக்ட்ரானிக் கார்ப்பரேஷன் மற்றும் இதுபோன்ற ஸ்தாபனங்கள் எத்தனையோ அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தி, அதற்கு சில பொதுவான கோட்பாடுகள் வைக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, செயல்பட ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். இந்த ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி அசஸ்மென்ட் இருக்கிறதா? எவ்வளவு வேலைவாய்ப்பு இவைகளிலே ஏற்படுத்தப்பட்டன என்ற புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றனவா? எவ்வளவு உற்பத்தி ஆயிற்று, அதனுடைய உண்மையான நிலை என்ன என்பதையெல்லாம் மாநில அரசாங்கம் அசஸ் செய்திருக்கிறதா? இவ்வளவு பணம் மூலதனமாகப் போட்டு எவ்வளவு பிரயோஜனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கப்பட்டதா? இந்தத் துறையிலே கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். இவைகையெல்லாம் கண்காணிக்கின்ற நிர்வாகச் செலவுகளுக்காகவே இந்தப் பணத்தையெல்லாம் செலவு செய்தால் தொழில் துறையை மேம்படுத்த முடியாது.

ஆகவே, இந்த ஸ்தாபனங்களையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும். இவைகளிலே என்ன என்ன தொழில்கள் துவக்கப்பட்டன. எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்பதையெல்லாம் பார்த்து ஒரு தீர்வான முடிவை எடுக்க வேண்டும்.

1978 மார்ச் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அடுத்து, இரசாயனப் பிரிவு என்ற பகுதி இருக்கிறது. இங்கே சில தொழில்களை உருவாக்குவதற்காக முயற்சியெடுத்து இருக்கிறார்கள். அவைகளை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நான் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். தொழில் துறையில் உண்மையான வளர்ச்சி வேண்டும். 1976-77ல் தொழில் துறை குறிப்பிலே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகஸ்ட் 1976-க்குள் டிரைவ் செய்யவேண்டும். அப்போது அவசர காலம் இருந்தது. 19-11-1976-க்குள் 5,900 புதிய யூனிட்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது எப்படி முடியும்? ஆகஸ்டிலே இருந்து நவம்பர் மாதத்திற்குள் 5,900 புதிய யூனிட்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட வேண்டுமென்றால் முடியுமா? ஆனால் அந்த காலத்திற்குள் 10,509 புதிய யூனிட்கள் ரிஜிஸ்டர் பண்ணிவிட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் இன்றைக்கு 10 ஆயிரம் தொழில்கள் நடக்கிறதா? எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் அவைகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்? என்ன உற்பத்தி ஆயிற்று? இரண்டு மடங்கு யூனிட்கள் புதிதாகப் பெருகியிருக்கிறது என்றால் அதன் உற்பத்தியும் இரண்டு மடங்கு அதிகரித்து இருக்கவேண்டுமே.

(பிற்பகல் 12-10)

அதன் விளைவாக வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டுமே. இந்த சிறு யூனிட்கள் இன்றைக்கு எப்படி இருக்கின்றன? இதில் அரசாங்கம் யதார்த்தமாகப் பரிசீலித்து சரியான முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் என்ற கருத்தை வளர்க்க வேண்டும். இந்த ரிப்போர்டைப் படிக்கும் பொழுது நீலகிரி மாவட்டத்தில் 11 ம் பேக்டரிகளைப்பற்றிக் கூறியிருப்பது மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. சிறு தொழில் உற்பத்தியாளர்களுக்கு உரம் போன்றவற்றை இந்த ஸ்தாபனம் வாங்கித் தருகின்றது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது மேலும் இதை விஸ்தரிப்பதன் மூலம் உண்மையிலேயே உற்பத்தியாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும்.

அதைப்போல தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்காக கூட்டுறவு இன்டஸ்ட்ரியல் சொசைட்டி, அதற்காக சம்மேளனத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லாயிடங்களிலும் தீப்பெட்டித் தொழில் இருப்பவர்கள் கோவாப்பரேட்டிவ் இயக்கத்திலே இருப்பவர்கள் இலட்டக் கணக்கிலே, பல்லாயிரக்கணக்கிலே வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுயிற்றைப் பொறுத்தவரையிலே மத்திய கிபெடரேஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மெக்கனைசேஷன் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இயந்திர மயமாக்கினால் அதனால் பிரயோசனம் ஒன்றுமில்லை. இந்தத் தொழிலே கைதொழிலார்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 மார்ச் 22]

களுக்கு வேலைகொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கும்பொழுது அதை மறுபடியும் இயந்திரத்திற்குக் கொண்டு சென்றால் என்ன அர்த்தம்? இதன் விளைவாக விபரீதமான விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். குமரி மாவட்டத்திலே கயிறு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலேயும் இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் உடல் உழைப்பை ஈடுபடுத்த அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

குமரி மாவட்டத்தில் சுமார் 20,000 பெண்கள் வலை பின்னு கிறார்கள். அதை மற்றவர்கள் வாங்கி மின்வலைகளுக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அப்படி 20,000 பெண்கள் அந்த வேலையைச் செய்து வரும்பொழுது, மணவாளக்குறிச்சி என்ற இடத்தில் நைலான் வலை பின்னுகின்ற கம்பெனி வரப்போவ தாகத் தெரிகிறது. இவ்வாறு கம்பெனி வந்தால் 20,000 பெண்கள் வலை பின்னுகின்ற வேலைவாய்ப்பு அழிந்து விடும். இத னால் அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். நைலான் முதலாளி தொழில் நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்துவிட்டு இதுவும் தொழில் வளர்ச்சி என்று பார்ப்பது, இந்தக் கால கட்டத்தில் இந்தியாவில் உள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை மறுப்பதாக ஆகும். ஆகவே, இன்றைக்கு அப்படிப் பட்ட வேலைவாய்ப்பை மறுக்கின்ற காரியத்தைச் செய்யக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முந்திரித் தொழிலைப் பாதுகாக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முந்திரி போர்டில் தமிழ் நாட்டிற்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் இருக்கிறது, அதில் பிரதி நிதித்துவம் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் பேக்டரியில் உயர்ந்த ரக ரப்பர் உற்பத்தியாகின்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தியன் ரப்பர் போர்டிலும் தமிழ்நாட்டிற்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டு உற்பத்தி பல தாலுக்காக்களில் செய்கிறார்கள். 13,000 ஏக்கர்களில் பட்டு நூலுக்கான முசுக்கட்டை மரங்கள் வளர்க்கப் படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அது நல்ல பயனுள்ள காரியம். அதையும் விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் கனி வளங்களை ஆராய்ச்சி செய்யும் முறைகளை அரசாங்கத்தில் செய்யப்படு வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது டெலிகேட் மேட்டர், ஸ்டிரேடஜிக் மேட்டர். கனிவளம் இருக்கிறது என்பது முக்கிய

1978 மார்ச் 22] [திரு. என். சங்கரய்யா]

மாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். இந்த நிலையிலே ஜியாலஜிகல் இலாக்கா, அதாவது பூகற்ப இலாக்காதான் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டுச் செய்வது நல்லதே தவிர இம்மாதிரி பிரச்சினையிலே பிறரை அனுமதிப்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அது தவிர்க்க முடியாதது என்ற நிலையிருந்தாலொழிய பொதுவாக இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய கனிவளம் நம் முடைய மாநில சர்க்காருக்குத் தெரியும் வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதில் அடங்கியுள்ள கருத்தைப் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மத்திய அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட் காரணமாக இரட்டை ஏடு சுருட்டு கம்பெனி மூடப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், அதற்கு எக்ஸைஸ் வரி 100 சதவிகிதம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் அதை நடத்த முடியாது என்று மூடிவிட்டார்கள். ஆகவே, இதைப்பற்றி அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மோட்டார் பம்பு உற்பத்தி கோயம்புத்தூரில் ஏராளமாக செய்யப்படுகிறது. அரசாங்கம் வழங்கும் கடன்களைக் கொண்டு வாங்கும்பொழுது இந்த 12 கம்பெனிகளில்தான் வாங்க வேண்டுமென்பது என்ன அவசியம்?

அப்படியானால், மற்ற கம்பெனிகள் என்ன ஆவது? நான் ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்கிறேன், அதற்காக ஒரு குவாலிட்டி கன்ட்ரோல் வையுங்கள். இவ்வாறு, உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய பம்புகள் நல்ல தரம் உள்ளவைதானா என்று சோதிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை உண்டு. அதற்குப் பிறகு, இந்த 12 கம்பெனிகளிடம்தான் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்வது, மற்ற கம்பெனிகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுடைய தொழிலுக்குக் குந்தகமாக இருக்காதா? ஆகவே, தரம் உள்ளவைதானா என்று பார்க்க வேண்டுமே தவிர, இம்மாதிரி 12 கம்பெனிகளிடம்தான் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடாது.

அடுத்து, ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போல், தோல் பதனிடும் தொழிலை இயந்திரமயமாக்கக்கூடாது. ஏனெனில், இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிலில் அதிகமாக ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் அரிசனங்கள். அவர்களில் பெரும் பகுதியினர் இத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றை ஒன்று சொல்லுகின்றேன், இயந்திரமயமாக்கக்கூடாதா என்றால், ஆக்கலாம். ஆனால், இப்பொழுது கூடாது. வேறு சமுதாய மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்த பிறகு, தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்த பிறகு, விவசாயிகள் நில உடமையாளர்களாக மாறி, தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பிலே நிலம் வைத்து விவசாயம் செய்கிற நிலையில், அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகமாகிற காலத்திலே, படிப்படியாக மாற்றம் கொண்டு வரலாம். எங்கள்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1978 மார்ச் 22]

கட்சியின் சார்பாக நான் சொல்கிறேன், நீங்கள் கொள்கையை அமுல்படுத்த முடியவில்லை. நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய முடியவில்லை, நிலப் பிரபுக்கள் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு நிலம் இல்லை, முழங்காலைக் கட்டி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே, இயந்திர மயமாக்கினால், அவர்கள் நிலை என்ன ஆவது?

அதே போல், “ஹார்வஸ்டர் கம்பைன்ஸ்” உபயோகப் படுத்துகிற இந்த ஐடியா, இப்பொழுது வந்து கொண்டிருக்கிறது. அறுவடை செய்வதற்கே, “ஹார்வஸ்டர் கம்பைன்ஸ்” என்றால், அத்தொழிலாளிகளின் கதி என்ன ஆவது? ஏற்கனவே டிராக்டர்கள் வந்ததனாலே, குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்திலே, பலர் பாதிக்கப்பட்டு, அங்கே ‘டென்ஷன்’ நெருக்கடி வராமல் என்ன செய்யும்? இயந்திரங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இன்றைய காலகட்டத்தில், சோஷலிசம் வந்த பிறகு, ஏகபோக தொழிலை எடுத்த பிறகு, வெளிநாட்டுத் தொழிலை எடுத்த பிறகு, பொதுவுடைமையைக் கொண்டு வந்த பிறகு, நாம் மாறுதலைச் செய்தால், அதில் மாறுபாடு கிடையாது. ஆகவே அரசாங்கம் அந்த மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு, இந்த மாறுதலைச் செய்ய வேண்டும். இதில் ஐர்க்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரே ஒரு விஷயத்தை, உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதாவது, ‘ஆட்டமாட்டிக் லூம்ஸ்’, ‘பவர் லூம்’களே, கைத்தறியைப் பாதிக்கிறது என்று இப்பொழுது பெரிய கிளர்ச்சி இருக்கிறது. ஏற்கனவே, 13,000 லூம்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இல்லீகலாக, 10,000 லூம்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை நியாயப்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் கேட்டிருக்கிறது. அந்த 10,000 லூம்களைச் சேர்த்து, மொத்தம் 23,000 லூம்கள் இருக்கும்போது, கைத்தறி நெசவாளர்கள் என்ன ஆவார்கள்? இங்கே, நாம் கவலைப்படுகிறோம், கைத்தறி நெசவாளருக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்று.

மதுரையிலிருக்கிற, மதுரா கோட்ஸ், மற்றும், பி.அண்டு.சி. மில் இரண்டிலும், ‘ஆட்டமாட்டிக் லூம்கள்’ ஓடுகின்றன. இது எப்படி பாதிக்கிறது என்றால், 4 பவர் லூம்களைக் கவனிக்க ஒரு தொழிலாளி என்றால், இந்த ஆட்டமாட்டிக் லூம்கள் ஓடுமானால், 24, 25 ஆட்டமாட்டிக் லூம்களுக்கு, ஒரு தொழிலாளி தேவைப்படுகிறார். இதனால், தொழிலாளிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படாது. ஆகவே, அரசாங்கம் ஐர்க்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

1978 மார்ச் 22]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

கடைசியிலே, ஒன்றிரண்டு அவசரமான பிரச்சனைகள். காவிரி மில்துயர் துடைப்பு சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட மில். அந்த மில்லில், வேலை இழந்துள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். ஆயிரத்து சொச்சம் தொழிலாளர்களுக்கு 15 நாட்கள்தான் வேலை கிடைக்கிறது, இதனால், நூல் தேக்கம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. 17-3-1978 முதல் நிலைமை மேலும் மோசம் அடைந்திருப்பதால், அரசாங்கம் அதி வந்தலையிட்டு, அத் தொழிலாளர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கி, அவர்கள் முழு வேலை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல், சக்தி பைப்ஸ். அந்த நிறுவனமும் இன்றைக்கு அரசால் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அந்தத் தொழிற்சாலை வேலை செய்யவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். முக்கியமாகத் தொழில் நுணுக்கமுள்ள தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலியில் வாசுதேவநல்லூரிலே, சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை ஏற்படுத்த, இலட்சக்கணக்கான ரூபாயை வசூல் பண்ணினார்கள். வட்டியும் கொடுக்கவில்லை, எப்பொழுது தொழிற்சாலை வரும் என்றும் தெரியவில்லை. ஏற்கனவே, தண்ணீர் வளம் இருக்கிறதா, கரும்பு உற்பத்தி இருக்கிறதா என்று பார்த்துத்தான் ஷேர் காப்பிட்டல் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆலையைக் காலா காலத்தில் திறக்காமல் போனால், மத்திய அரசு உதவி கிடைக்காமல் போகும். ஆகவே, இதில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதிகளைப் பற்றி மாநில சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும்போது, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மதுரையிலே பழனி தாலுக்கா ஏன் சேர்க்கப்படவில்லை யென்று தெரியவில்லை. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பூராவும் இன்றைக்குப் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால், அவற்றை பின் தங்கிய பகுதிகளாக அறிவித்து, எல்லா உதவிகளையும் அளிக்கவேண்டும்.

அடுத்து, முக்கியமான ஒன்று. சர்க்கரை ஆலைகளிலே காலா காலத்திலே பாலன்ஸ் ஷீட் தயாரிப்பதில்லை. உதாரணமாக, கள்ளக்குறிச்சி பாக்டரியிலே, பாலன்ஸ் ஷீட் இன்னும் தயாரிக்கப்படவில்லை. அதனால், தொழிலாளர்களது போனஸ் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை. ஆகவே, காலாகாலத்தில் பாலன்ஸ் ஷீட் தயாரிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரே ஒரு பிரச்சனை. தொழில் வளரவேண்டுமென்றால், தொழில் உறவுகள் முக்கியமானது, தொழிலாளர்கள் மனத் திருப்தி முக்கியமானது. பாடி தொழிற்சாலையிலே பழி வாங்கப்பட்ட—வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 மார்ச் 22]

மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். கடந்த காலத்திலே, சிம்சன் தொழிற்சாலையிலே தகராறு வந்தபொழுது, அன்றைக்கிருந்த அரசாங்கம் கூட, வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலையில் அமர்த்த ஆவன செய்தது. இப்பொழுது, டி.வி.எஸ். தொழிற்சாலையில் 15 பேரை வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் பலரை நீக்க இருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் அனுமதிக்காமல், தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதன் மூலம், உழைப்பாளர்களைத் திருப்தி படுத்துவதன் மூலம், தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சியை அதிகரிக்க முடியும், உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12-20]

திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம் :

மதிப்பிற்குரிய

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் துறை மானியத்தின் மீது கலந்து கொண்டு பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றதற்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே அமைந்திருக்கிற இந்த தமிழக அரசு பல தொழில் நிறுவனங்களை நிறுவி குறிப்பாக கிராமப்புற மக்களின் நலனைக் கருதி செயல்பட முனைந்திருப்பது அனைவரும் நன்றாக அறிவார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் கீழே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்ன திட்டங்களை வைக்கவேண்டும் என்று கோஷ்ட்டுக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். தொழிற் புரட்சியை ஏற்படுத்தி தொழில் வேகமாக வளரவேண்டும் என்று நினைக்கிற அதே நேரத்தில் அதற்குரிய பொருளாதார கொள்கையை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பொருளாதாரம் போதுமானதாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னதைப்போல ஏராளமான உற்பத்தித் திறன் வந்தால் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்கள் யாவையும் எப்படி விற்பனை செய்வது என்று சாத்தியக் கூறு உருவாகும் என்ற ஐயப்பாட்டுடன், தொழிலைப் பெருக்குகின்ற திட்டத்தைப் கைவிட்டுவிடுவது என்று எண்ணிப்பார்க்கிற நிலை உருவாகும் என்று சிலர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் போக்கினை மாற்றி அமைக்கிற வகையிலே இந்த அரசு செயல்பட முனைந்து இருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

கடந்த 20 ஆண்டுகாலமாக இந்த நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி 1956ஆம் ஆண்டு வகுக்கப்பட்ட அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே அந்தத் தீர்மானத்தை ஒட்டி அமைந்துள்ளது. இந்தக் கொள்கைத் தீர்மானத்தில் பல கூறுகள் உள்ளதின் உள்ளவையாக இருந்தாலும் இன்றைய சூழ்நிலையிலே அவை முழுமை எய்தவில்லை என்பது கண்கூடு.

1978 மார்ச் 22] [திரு. பாக்கூர். சு. சுப்பிரமணியம்]

மாநில அரசின் கொள்கை கிராமப்புறங்களில் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று. அப்படி அமைத்து கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற சீரிய நோக்கத்தோடு பல திட்டங்களை செம்மைப் படுத்தித் தரவேண்டிய அளவிலே மத்திய சர்க்காரும் அனுமதித்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும்.

504-க்கும் மேலாக பல தொழிற்சாலைகளை கிராமப்புறங்களிலே சிறு தொழில்களுக்கும், குடிசைத் தொழிலுக்கும் ஒதுக்கும் திட்டங்களை மத்திய அரசு அறிவித்திருப்பது, தமிழக அரசினுடைய பரிந்துரைகளையும் மனதிலே கொண்டு அறிவித்திருக்கும் என்ற இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறு தொழில் வளர்ச்சியும், கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு பெறுகின்ற, எண்ணுகின்ற அதே நேரத்தில் பெரிய தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு, சிறிய தொழில்கள் இருந்தால்தான் அதாவது சப்ஸிடிரி இன்டஸ்ட்ரீஸ், அதாவது அலைட் பாக்டரிஸ் கன்சர்ன்ஸ், என்கின்ற வகையிலே இங்கே இருக்கிற பெரிய தொழிற்சாலையை ஒட்டி ஒன்றிப்போன்று அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் தயாரிக்கின்ற வகையிலே, உப பாகங்கள் தயாரிக்கின்ற வகையிலே, பல சிறிய நிறுவனங்கள் நிறுவப்படும். ஆகவே இதை இந்த அரசுமையமாகக் கொண்டு மத்திய அரசை அடிக்கடி பரிந்துரை வழங்கிக் கொண்டிருப்பதை நாம் அனைவரும் சேர்ந்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் மத்திய அரசு பெரிய பெரிய தொழில்களை ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் நகர் புறங்களில் அமைக்க உரிமங்கள் வழங்கக்கூடாது என்று மாநில அரசுக்குத் தடை விதித்து இருப்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த உரிமங்கள் வழங்க வேண்டிய நிலையில் பல சிரமங்கள் இருந்தாலும் உரிமங்கள் வழங்கும் நேரத்தில் காலதாமதம் ஆகிறது. சில நேரங்களில் ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் ஆகிறது. ஆகவே, மத்திய அரசும், மாநில அரசும் ஒத்துக்கொண்டு, அந்த உரிமங்கள் வழங்கும் காலதாமதத்தைக் குறைக்கும் வகையில் பல குழுக்கள் அமைத்து அந்தக் குழுக்களின் மூலம் பரிந்துரை கேட்டு, செயல்பட, அந்தக் குழுக்கள் அமைத்து இருப்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

வெளிநாடுகளில், மேல் நாடுகளில் உற்பத்தித் திறன் பெருகி இருக்கிறது என்றால், அங்கே ஒட்டுமொத்தமான கருத்தின் அடிப்படையில், அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் அதைப் போல், குறிப்பாக தமிழகத்தில் இன்றுள்ள நிலையைப் பார்க்கிற போது, அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக பல்வேறு சூழ்நிலையில் நல்லவிதமாக இயங்கிவரும் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. ஒரு துரப்பாக்கியமான சூழ்நிலை

[திரு. பாக்கூர். சு. சுப்பிரமணியம்]

[1978 மார்ச் 22]

உருவாக்கும் செயலில் நாம் முனைந்து இருக்கிறோம். அதை விடுத்து, நாமும், தமிழக மக்களும், குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், இந்த அரசுக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தால், தமிழ் நாட்டில் தொழில்மயமான எதிர்காலம் இருக்கும். தொழில் வளர்ச்சியில் தன்னிறைவு பெற்று, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே நல்ல வகையில் தமிழகம் அமையும் என்றால் அது மிகையாகாது.

மேலைநாடுகளில் ஸ்ட்ரைக் போன்றவற்றை தவிர்க்க, வேலை திறுத்தத்தைத் தவிர்க்க, ரெட்பாட்டி அணிந்து, சிகப்பு பாட்கு அணிந்து, நீண்ட நேரம் வேலை செய்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அந்த அதிக உற்பத்தியின் மூலம் நம் விற்பனை பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ என்று அந்த தொழிலும் அகிபர் பயந்து விடுகிற அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அதன் காரணமாகத் தங்கள் கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலோ 100-க்கு 90 நாள் தடுக்கி விழுந்தால் ஸ்ட்ரைக் என்றும், அதைக் காரணம் காட்டி அரசியல் ஆதாயம் பெறுவதற்கு என்று சிலரும் இருக்கின்ற குழந்தையை நாம் காண்கிறோம். (மணியடிக்கப் பட்டது) நேரம் அதிகமாகிவிட்டால், குறிப்பாக என் தொகுதியைப் பற்றி ஓரிரண்டு சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

செங்கை மாவட்டத்தில் திருவொற்றியூர் பகுதி, தொழிற்பேட்டை பகுதியாகும். அந்த பகுதியின் இருக்கிற தொழில்கள் வளர், மேலும் தீவிரம் அடைய, அந்த திருவொற்றியூர் பகுதியில் ஒரு பாலிடெக்னிகும், ஒரு ஐ.டி.எம், பள்ளியும் இந்த நடப்பு ஆண்டில் ஏற்படுத்திக் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எண்ணூர் பகுதியில் ஒரு மீன்பிடி துறைமுகம் கட்டிக் தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தென்னை நார் தொழிற்சாலை திட்டத்தின் கீழ் அச்சாபார்க்கம் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவவேண்டும். இதனால் இங்கே வாழ்கிற பணியேறும் தொழிலாளர்களுக்கும், வேலைவாய்ப்பு இல்லாத மக்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த, உத்திரமேரூர் தொகுதியில், வாலாஜாபாத்தில் பாலூர் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் ஏறத்தாழ பல ஆண்டுகாலமாக மூடிக்கிடக்கிறது. அதனால் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றனர். அந்தத் தொழிற்சாலையைத் திறப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுராந்தகம் தொகுதியைச் சேர்ந்த கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை உற்பத்தித் திறனை 1,750 டன்னை உயர்த்தி இருப்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அங்கே வேலை திறுத்தம் ஏற்பட்டு பெரும்பாலான விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தவித்த நேரத்தில், அரசு முன்வந்து, நமது மாண்புமிகு

1978 மார்ச் 23] [திரு. பாக்கர். சு. சுப்பிரமணியம்]

வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன் வந்து, தலையிட்டு கமுகமான தீர்வைக் கண்டு, அங்கேயிருக்கும் விவசாயப் பெருமக்கள் மகிழ்கிற அளவிற்கு அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்வு கண்ட தற்காக மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அதே நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்தகாலத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் ஓரிக்கை, பொன்னேரி போன்ற இடங்களில் சிறு தொழில்களை நிறுவ வேண்டுமென்று இருந்தார்கள். அதைப் போன்று அங்கே பட்டு நூல் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். காஞ்சிபுரம் பட்டுக்கு பேர் போன இடம்; இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே பேர் போன இடம். அங்கே பட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் கண்ட கனவை நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் நவனாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் முன்னேற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக இருப்பவர்கள் தொழிலாளர்கள். அதனால், தொழில் தகராறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது நம் ஒவ்வொருவருடைய கடமையாகும். தொழிலாளர்கள் அல்லது முதலாளிகள் தகராறுக்கு காரணமாக இருந்தாலும், தொழில் தகராறுகள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அதற்கு தக்க முறையில் தீர்வு காணுகின்ற வகையில் அனைத்துக் கட்சியினரும் செயல்பட வேண்டும். வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவது என்பது இப்போது சாதாரணமாகிவிட்டது. இந்த அரசு தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதில் மிகுந்த அக்கரை எடுத்து வருகிறது அதற்கு மாற்றுக்கட்சி நண்பர்களும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவைமுன் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிற தொழில்துறை மானியங்களின்மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடந்த 30 ஆண்டு காலமாக மத்திய-மாநில அரசுகள் கையாண்டு வந்த கொள்கையை சற்று மாற்றி இப்போது, புதியதோர் கொள்கையை பார்க்கிறபோது உண்மையிலே தேசத்தின் தேவை என்ன என்பதை உணர்ந்து அரசுகள் செயல்பட தொடங்கிவிட்டன என்பது மகிழ்ச்சிகரமான செய்திதான். இதுவரையில் பெரிய கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பது என்ற கொள்கை அதிலும் குறிப்பாக அவற்றையெல்லாம் நகரப்புறங்களில் ஆரம்பிப்பது என்ற கொள்கை இருந்து வந்தது.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 22]

நம்முடைய நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது சுதந்திரம் பெற்றும் இந்த நாட்டிலிருந்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க எந்தத் திட்டமும் தீட்டப்படவில்லை என்பதை உணர்ந்துதான் ஆக வேண்டும், ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். ஆகவேதான், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அகற்றவேண்டும், கிராமப்புறங்களில் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதன் மூலம்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க முடியும் என்ற கொள்கையை மத்திய அரசு வகுத்திருக்கிறது. அதை மாநில அரசும் ஏற்று செயல்படுகிறது என்பதை இந்த நாடு வரவேற்கிறது.

ஏற்கனவே, இந்தக் கொள்கையின் காரணமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்தது மட்டுமல்ல; தனிநபர் வருவாயைப் பார்க்கும்போது நகரப் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கும் கிராம பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசம்—பெர்காபிட்டா இன்கம்—பெருத்த மாறுதல் அடைந்திருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் 1 : 2 அதாவது கிராமப் பகுதியில் ஒன்று ஆகவும் நகரப் பகுதியில் 2 ஆகவும் இருந்த நிலை மாறி தற்போது 1 : 4 என்ற அளவுக்கு வித்தியாசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அந்த அளவுக்குக் கிராமப்புற மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். இந்த நிலைமாற வேண்டும். அதற்காக கிராமப்புறங்களில் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதிலும் கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்குப் பதிலாக சிறுதொழில்களை கிராமத் தொழில்களை, குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும்; அதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டும் என்று மத்திய-மாநில அரசுகள் திட்டங்களை வகுத்திருக்கின்றன என்பதை உணர்கிறோம்.

இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு இந்தக் கொள்கைகளை அமுல்படுத்த திட்டங்களை வைத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இதற்கு முன்னதாக இந்த அவையில் வைத்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் அது குறிப்பிடப்படவில்லை; ஒரு வேளை இன்று தொழில்துறை மானியங்களின்மீது அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் அறிவிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தேன். இந்தக்கொள்கை விளக்க அறிக்கையில் கூட அது பற்றிய குறிப்பு எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அந்தக் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற எந்தவிதமான திட்டமும் இந்த அரசிடம் இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது என்பதைக் கண்டுமிருந்த வேதனைப்படுகிறேன்.

ஒரு கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டால் உடனே அந்தக் கொள்கையை செயல்படுத்துவதற்குத் திட்டமும் வகுத்தாக வேண்டும். இந்த நிலையைப் பார்க்கின்றபோது அரசு கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும் இலாக்கா அதனைச் சரிவர செயல்படுத்த இயலுமா என்பதில் ஐயப்பாடு எனக்குத்

1978 மார்ச் 22]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தோன்றுகிறது. காரணம் இதுவரையில் இருந்த நிலைமையை மாற்றும்போது இலாக்காக்களும் நிச்சயமாக மாற்றியமைக்கப் பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். அரசு ஏற்ற கொள்கையை அதிகாரிகளும் ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். அதற்குத்தக்கபடி நிலைமைகளை மாற்றித் திட்டங்களை வகுப்பதற்கு வழிமுறைகளை பல்வேறு தொழில் துறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இலாக்காக்கள் வகுத்தாகவேண்டும் என்பதை அரசு கண்டிப்பாக உத்தரவிட்டாகவேண்டும். ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டோமென்றால் அந்த ஆண்டு முடியும்போது நாம் எந்த அளவிற்கு இந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்று கணக்குப் பார்க்கும்போது நிச்சயமாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு கொள்கை கிராமப்புறப் பகுதியிலே உள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

எந்த அளவிற்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறது என்று கணக்குப் பார்க்கின்ற போது அது நமக்குச் சந்தோஷத்தை அளிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கவேண்டுமென்றால் அதிகாரிகளும் இந்த இலாக்காக்களும் தேர்ந்தெடுத்த கொள்கைக்கு ஏற்ற முறையில் செயல்படுவதற்கு தங்களைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டைப்போல், இதுபோன்ற நிலையிலுள்ள பல்வேறு வெளி தேசங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கேயும் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற தேசங்களிலேயும் இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, ஜப்பான் தேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது இன்றையதினம் உலகத்தில் தொழில்துறையில் முன்வரிசையில் இருக்கின்றது என்றால் அதற்குக் காரணம் இன்றையதினம் நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற லேபர் ஓரியன்டெட் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்லப்படும் அதே கொள்கையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதுதான் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, 180 பொருள்களை சிறுதொழில், கிராமத்தொழில், குடிசைத் தொழில்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததற்கு பதிலாக இன்றையதினம் ஏறத்தாழ 504 பொருள்களை இந்தத் துறைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்தப் பொருள்களை எந்த முறைகளோடு நாம் சிறு தொழில்களுக்குப் பயன்படுத்த இருக்கிறோம் என்ற விவரங்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் அதிகக் காலதாமதம் இல்லாமல் இதற்கான செயல்முறைகளால் அரசு தீவிரம் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

1978 மார்ச் 22

அடுத்து, சிறு தொழில் தொடங்க ஆலோசனைத் திட்டங்கள் அளிப்பதற்காக ஏதோ மத்திய அரசின் கொள்கைப்படி ஏழு மாவட்டங்களுக்கு மையங்களை அமைப்பதற்கான திட்டத்தை ஏற்று ஏழு மாவட்டங்களுக்கு இந்த சென்டர்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள். இதைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றபோது தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்களாக எடுப்பதற்கு பதிலாக ஏற்கெனவே தொழில் துறையில் சற்று அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்ற சில மாவட்டங்களை அரசியல் காரணமாக எடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் அது எந்த அளவிற்கு தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பதை பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நாங்கள் எடுத்துக்கூறி இருக்கிறோம். இதுவரையிலும் அரசு எந்தத் திட்டங்களையுமோ அல்லது தொழில் வாய்ப்புகளையோ அந்தப் பிரதேசத்திற்குச் செய்து கொடுக்க முன்வரவில்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இப்போதாவது இந்த ஏழு சென்டர்கள்லே ஒன்றை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே நான் கேட்டிருந்தேன். அப்போது இசைவு அளிக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொண்டு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் பல்வேறு பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த சென்டர்களை அமைப்பதற்கு ஏழு மாவட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்குப் பதிலாக இரண்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு சென்ட்ராகக் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அது ஒரு மாவட்டத்திற்கு மட்டும் பயனளிப்பதற்குப் பதிலாக இரண்டு மாவட்டங்களுக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடியதாக அமைந்திருக்கலாம். ஆகவே, ஒரு சென்ட்ராக்கு ஒரு மாவட்டம் என்று இருந்தாலும் செயல்முறையில் வருகின்ற போது இரண்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு சென்ட்ராக இணைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அரசுக்கு ஆலோசனை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

சிறு தொழில்களை விஸ்தரிக்கிறபோது அதற்குத் தேவை, தேவையான மூலப் பொருள்களும், தேவையான நிதியும்தான். சிறு தொழில்கள் பொறுத்து இப்போதுள்ள நிலைமை என்னவென்றால் சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் இவற்றினால் உற்பத்தியாகிற பொருள்களை வாங்குவதற்கு ஆள்கள் கிடைப்பார்களா, விற்பனை செய்ய வாங்குபவர்கள் இந்தத் தொழில்கள் அழிந்து போகக்கூடுமோ என்ற ஐயப்பாடு ஆங்காங்கு இருக்கிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட ஐயப்பாடு இருப்பதால் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்குப் பலர் தயக்கம்

1978 மார்ச் 22]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

காட்டக்கூடும். ஆகவே, அதற்காக அரசு முன்வந்து சிறு தொழில்கள் அல்லது கிராமத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும்.

சிறு தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்கள் லார்ஜ் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரிஸ் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களோடு ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் விற்பனைக்குப் போட்டியிடும்போது சிறு தொழில்கள் வழி உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்கள் ஈடு கொடுக்கமுடியுமா என்று ஆலோசிக்க வேண்டும். ஆகவேதான், மத்திய அரசாங்கம் இதற்காக ஸ்டாட்யூட்டரிப்ரொட்டக்ஷன், சட்டரீதியான பாதுகாப்பு கொடுக்க வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதேபோன்று மாநில அரசின் சட்டரீதியான பாதுகாப்பு இந்தத் தொழில்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும். குறிப்பாக, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சட்டரீதியான பாதுகாப்பு இல்லாததால் பல்வேறு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பதை அரசு உணரும்.

அடுத்து, எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாகும் என்று நான் ஏற்கனவே கூறினேன். எங்கள் மாவட்டம் தொழில்துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று மத்திய அரசு அறிவிப்பதற்கு இந்த அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பல்வேறு மாவட்டங்களை தொழில்துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் என்று மத்திய அரசு தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது. மாநில அரசுகள் எந்தெந்த மாவட்டங்கள் தொழில்துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் எனத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்கிறதோ அவற்றைத் தான் மத்திய அரசாங்கம் தேர்ந்தெடுக்கிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைத் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டம் என அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே பல்வேறு மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அரசு உதவி செய்தால், பல்வேறு மூலப் பொருள்கள் அங்கு கிடைப்பதால் பல தொழில்கள் அங்கு வளர வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பாக நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ரப்பர் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில்தான். அந்த ரப்பரைக் கொண்டு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரு ரப்பர் பாக்டரி ஆரம்பிப்பதற்கு ஒரு ப்ராஜெக்ட் ரிப்போர்ட் தயார் செய்யப்பட்டு ஒரு தனி நபருக்கு ஒரு லைசென்ஸ் வழங்கப் பட்டது. ஆனால், இன்றுவரை அந்த பாக்டரி ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அது ஏன் என்று தெரியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசாங்கத் துறையில் மத்திய அரசின் உதவியோடு ரப்பர் பாக்டரி ஒன்றை ஆரம்பித்தால் அதற்கான மூலப் பொருள் அங்கே கிடைக்கிறது. அதோடு தேவையான மற்ற

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 22]

எல்லா வசதிகளும் அங்கேயேயிருக்கிற காரணத்தால், ரப்பர் பா்க்டரி அமைப்பதற்கான சூழ்நிலை இருப்பதால், அங்கே ஒரு ரப்பர் பா்க்டரியை அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்கே ஏறத்தாழ 150 காஷ்யூ பா்க்டரிகள் உள்ளன. அதற்கான மூலப்பொருள் அண்டி இல்லாததன் காரணமாக இன்று பல பா்க்டரிகள் அங்கே மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் அதற்கான மூலப்பொருள்களை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்வதற்கான வகையில் ஒரு தனிகார்ப்பரேஷன் தமிழ்நாட்டில் அமைக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு தனிகார்ப்பரேஷன் அமைத்தால்தான் மத்திய அரசிடமிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு பிரத்தியேக கோட்டா வழங்கமுடியும். இப்போது தமிழ்நாட்டுக் கோட்டாவை கேரளா மாநிலம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

காரணம், தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற பல பா்க்டரிகள் கேரளா மாநிலத்திலுள்ள முதலாளிகளால் லைசென்ஸ் பெற்று நடத்துகிற காரணத்தால் அவர்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து கோட்டா வாங்கிக் கேரளா மாநிலத்தில் இருக்கிற பா்க்டரிகள் நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றன. அதன் காரணமாக நம் மாநிலத்தில் பா்க்டரிகள் வேளையில்லாமல் இன்று மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. ஆகவே, பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இங்கே ஒரு தனிகார்ப்பரேஷன் அமைத்து மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டு நம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான கோட்டாவைத் தனியாகப் பெற்றுக் கொள்ள முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாம்கர் இன்டஸ்ட்ரி அங்கே தழைத்து வளர வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. பனை நார் போன்ற மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க அங்கே வாய்ப்பு இருக்கிறது. பாம்கர் கொண்டு ஷுகர் பா்க்டரி ஒன்று அமைக்கவும் அங்கே வாய்ப்பிருக்கிறது. இதுபோன்று ஒரு பா்க்டரி அமைத்திருப்பதாக நினைக்கிறேன். ஆகவே அதேபோல் எங்கள் மாவட்டத்திலும் அப்படிப்பட்ட ஒரு பா்க்டரியை அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் மாவட்டத்தில் தென்னை நார் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன, இதற்காக இதனைப் பயன்படுத்தி பொருட்கள் செய்யக் கூடிய பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இந்தத் தொழிலால் பயன்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இந்த நிலையில், சிலோன் அகதிகளாக வருகின்றவர்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்புகொடுக்கின்ற முறையில் இந்தத் தொழிலில் அமர்த்துகிறார்கள். ஆனால்

1978 மார்ச் 22]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அவர்கள் இந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கு மறுக்கின்றார்கள். காரணம் அவர்கள் ஏற்கனவே தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்து பழக்கப்பட்டவர்கள் எங்களுக்கு தேயிலைத் தோட்டங்களில்தான் வேலைசெய்து பழக்கம், இந்தத்தொழிலில் எங்களுக்குப் பழக்கம் இல்லை என்றும் கூறுகின்றார்கள்.

ஆகவே, அவர்களைத் தேயிலை தோட்டங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு இந்த கயிறு தயாரிக்கும் தொழில் லோக்கலாக இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கயிறுத் தொழிற்சாலையை கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் பெரிய அளவில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை மெதுவாக கேரளத்திற்குக் கொண்டு போவதற்காக வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இதற்கு ஆரம்பமாக சிறிய சிறிய மெஷின்களை எடுத்துக் கொண்டு போவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். இந்த பாக்கடரியை அப்படியே மாற்றினால் இதில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே நிச்சயமாக இதை மாற்றுவதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆயிரக்கணக்கான தாய்மார்கள் எம்ப்ராய்ட்டரி வொர்க்கில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பல ஸ்தாபனங்கள் இந்தத் தொழிலை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இதன்மூலம் தயாரிக்கப் படுகின்ற பொருட்கள் ஆயிரக்கணக்கான அளவில், லட்சக்கணக்கான அளவில், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற தேசங்களுக்கு எக்ஸ்போர்ட் ஆகிறது. பலர் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு அரசின் போதிய ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. இப்போது நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் குடிசைத் தொழிலாக இருந்து வருகின்ற இந்தத் தொழிலுக்கு நல்ல ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். இந்தத் தொழிலை ஊக்குவிப்பதின் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான தாய்மார்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இதன்மூலம் இருக்கின்றது என்பதை இச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து அப்பளத் தொழிலைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே அரசு பிறப்பித்த ஒரு ஆணையின்படி 1975-முதல் நாளது வரை இருக்கின்ற அரியர்ஸ் ஆஃப் டாக்ஸ் அத்தனையும் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதிலுள்ள வரி பாக்கிகளை எல்லாம் கொடுக்க முடியாமல் இதிலுள்ளவர்கள் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள 8 சதவிகிதம் வீதம் வரி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதில் அரியர்ஸ்ஸை எல்லாம் கேட்காமல் இருக்கும் அளவில் குடிசைத் தொழில் என்ற அளவில் இதற்கு பிரத்தியேக விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 22]

அதேபோன்று மண்பாண்டத் தொழிலும் ஒரு குடிசைத் தொழிலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களும் பல இடங்களில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்கள் என்ற முறையில் இருக்கின்ற விறகு போதிய அளவு குறைந்த விலையில் கிடைப்பதில்லை. இவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் விறகு போன்றவை குறைந்த விலையில் கிடைக்கச் செய்யவும், இவர்களுக்குத் தேவையான பருகிகள் களிமண் எடுப்பதற்கு புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுப்பதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சேலத்தில் இதுவரை செயல்பட்டு வந்த கிளாஸ் பாக்கடரி நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்ற ஒரே ஒரு கிளாஸ் பாக்கடரி இதுதான். ஏறத்தாழ 500 தொழிலாளர்கள் இதில் வேலை செய்கின்றார்கள். இது தற்போது மூடப்பட்டிருப்பதால் 500 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பிரின்டிங் பிரஸ் இருக்கிறது. வார்னிஷ் வொர்க்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு ஸ்பிரிட் வாங்குவதற்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்படி கொடுக்கப்படுகின்ற ஸ்பிரிட் தவறான வழிகளில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு விடும் என்பதற்காக பல ரெஸ்ட்ரிக்டிவ்ஸ் — தடைகள் — இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே இந்தத் தொழிலுக்கு ஸ்பிரிட்டைப் பயன்படுத்துகின்றவர்களுக்குத் தேவையான அளவு ஸ்பிரிட்கிடைப்பதற்கான அனுமதியை வழங்கவேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிவகாசியில், தற்போது தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு பல இடையூறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அரசு பிறப்பித்துள்ள ஆணையின்படி, டவுனில் ஐந்து கிலோ மீட்டருக்கு உட்பட்டு இருக்கின்ற தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்குக் க்ளோரைட் லைசென்ஸ் வழங்க முடியாது என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் நகரத்திற்கு ஐந்து கிலோ மீட்டருக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. பலதீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள் இந்த ஆர்டரினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த உத்தரவை மாற்றி, எல்லாத் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளுக்கும் க்ளோரைட் லைசென்ஸ் கிடைக்கும்படியான அளவில் உத்தரவு பிறப்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 22]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கடைசியாக, பீடித் தொழிலில் இன்றைக்கு பல்வேறு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன, இவற்றையெல்லாம் தீர்த்து வைப்பதற்காக பல போராட்டங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்தத் தொழில் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு சூழ்நிலையை மாற்றி, இந்தத் தொழில் அழிந்து போகாமல் இருப்பதற்கு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனவே, நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற தொழில் கொள்கையின் அடிப்படையில் கொள்கைகளை செயல்படுத்துவதற்கும், அதிகக்காலதாமதம் இல்லாமல் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும், வேலை நிறுத்தங்களை ஒழிப்பதற்கும் அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்பதைக் கூறி அமருகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

திரு. செள. வே. வரதராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டுள்ள தொழில்களுக்கான இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது தொழில் துறையிலே சேலத்திற்கு அருகிலேயே உள்ள சாக் மலைப்புறத்தில் குத்தகைக்கு விடப்படாதிருக்கும் நிலத்தில் மேக்னீசைட் உள்ளதா என்று ஆராய்ச்சி நடத்துவது சேலம் மாநகரத்தின் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு சிறந்த அறிகுறி என்பதனை வரவேற்று, அதே நேரத்தில் சேலத்தில் கனிம ஆய்வுக்கூடத்தை நிறுவி, டான்சியிடமிருந்து பெற்ற படிக்கல் தூளாக்கும் தொழில் நிறுவனத்தின் அக்கூடத்தை, புதிதாக நிறுவ இருக்கும் கனிம ஆய்வுக்கூடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் மாற்றியமைக்க இருப்பது, அந்தத் தொழில் வளர்ச்சியுற மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதால், அதை நான் வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மேலும், சேலத்திலே பட்டுப்பூச்சி மூலம் பட்டு தயாரிக்கும் தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதையும், மின் சக்தி, மின்னணு தொழிற்பேட்டை அமைக்க இருப்பதையும் நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். மேலும், பரவலாக மக்கள் கையில் செல்வம் சேரும் பொருட்டு தொழிற்சாலைகள் பெருமளவில் சிறுநூர்களிலும், 10 லட்சம் ஜனத்தொகைக்கு மேற்படாத சிறு நகரங்களிலும் அமைக்கவேண்டும் என்ற மத்திய அரசின் கொள்கை மாநில அரசின் கொள்கைக்கு ஒத்திருப்பதாக அறிவிவித்து, முன்னிலும் அதிகமான பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய சிறுதொழில், குடிசைத் தொழில், கிராமத் துறைத் தொழில்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிற்குப் பரிந்துரை வழங்கி இருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

[திரு. செள. வே. வரதராஜன்]

[1978 மார்ச் 22]

மேலும், சிறு தொழில் துறையில் தயாரிக்கப்படும் பட்டியலில் முன்பு ஒதுக்கியிருந்த இனம் 180 என்றும், அந்த எண்ணிக்கை தற்மசயம் 504-ஆக இந்திய அரசு செய்துள்ளது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். மேலும், சிறுதொழில் தொடங்குவோருக்கு தக்க ஆலோசனைகள் கூறி, உற்பத்தியாகும் பொருட்களின் விற்பனை வசதி, நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து நிதி வசதி பெற வழிகாட்டுதல் போன்ற வசதிகளை ஒருங்கிணைத்து செயல்படுத்தும் நோக்கத்துடன் மாவட்டந்தோறும் மாவட்ட தொழில் மையங்களை அமைக்க இருப்பதையும் வரவேற்கிறேன்.

மேலும், மாநிலம் முழுவதும் கிராமப்புற, நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் இருப்போருக்கு சுய வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் விதத்தில், சிறுதொழில், குடிசைத் தொழில், சிறு வணிகம், மற்றப் பணிகளில் சொந்த தொழில் வாய்ப்புகளுக்கு வழிவகுப்பதே அரசின் கொள்கை என அறிவித்திருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், அதே சமயம் மற்ற மாநிலங்களில் சிறு தொழில்களுக்குக் கொடுத்துள்ள சலுகைகளைப் பார்த்தால் இவைகள் மட்டும் இந்த சிறு தொழில்கள் வளர உதவாது என்பது நிச்சயம். ஆகவே, இந்த மாநிலங்களைப் பின்பற்றி அதாவது மகாராஷ்டிரா, அரியானா, உத்தரப் பிரதேசம் போன்றவைகளில் நடுத்தர, பெரிய தொழில்களுக்கு முதல் 6 வருடங்களுக்கு விற்பனை வரி கட்டுவதற்கு கடன், மேலும் 200 கிலோ வாட் மின்சாரம் உபயோகிக்கும் சிறிய தொழில்களுக்கு 7 வருடமும், பெரிய தொழில்களுக்கு 5 வருடங்களுக்கும் மின்சக்தியில் சலுகைக் கட்டணம் தொழிற்சாலைகளுக்கு தண்ணீர் வரி விலக்கு, பின்தங்கிய சிறிய தொழில்களுக்கு மின்வெட்டிலிருந்து விலக்கு, மேலும் கிராமப்புறங்களில் நகரப் புறங்களில் தொழில் தொடங்க எவ்வித லைசென்ஸ் முறையும் தேவையில்லை. மின் ஜெனரேட்டர் வாங்க 50 சத விகிதம் மானியம், சிறிய தொழில் தொடங்குபவர்களுக்கு 10 வருடங்களுக்கு செல்வ வரி விலக்கு, மூலப் பொருள்கள் வாங்க 50 சத விகிதம் கடன், மேலும் 25 கிலோ வாட் மின்சக்தி வரை சிறிய தொழில்களுக்கு 11.5 காசுகளும், மற்றத் தொழில்களுக்கு 12 காசுகளும் — இதைப் போன்ற சலுகைகளை இங்கே நமது மாநிலத்திலும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் என்னதான் கிராமப்புற, நகர்ப்புற ஏழை எளிய மக்களை மேம்படுத்தும் திட்டங்களைத் தீட்டினாலும், அதை அமுல்படுத்த விருக்கும் அரசாங்க அதிகாரிகளின் கெடுபிடி, அந்த ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களைத் தொல்லை கொடுக்கா வண்ணம் இருந்தால்தான் அரசாங்கம் கொண்டுவரும் திட்டம் நல்லபடியாக நடைபெற ஏதுவாக இருக்கும். இதற்கு உதாரணமாகக் கூறவேண்டுமானால், சிறு தொழில்களுக்கு வைத்திருக்கும் லைசன்ஸ் முறையை, ஏழை

1978 மார்ச்சு 22] [திரு. செள. வே. வரதராஜன்]

எளிய, நடுத்தர மக்கள் நடத்தும் சிறு தொழில்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 5 ஹார்ஸ் பவரிலிருந்து 10 ஹார்ஸ் பவர்வரை எந்த விதமான கட்டுப்பாடும் இன்றி, விண்ணப்பம் கொடுத்தவுடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால், சிறு தொழில்கள் வளர மிக்க ஏதுவாக இருக்கும். மேலும், அதனால் தொல்லையும் அப்பாவி ஏழை எளிய நடுத்தர மக்கள் அதிகார வர்க்கத்தின் தொல்லைகள் இல்லாமல் தொழில்களை போட்டிபோட்டு வளர்ப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும். மேலும் இத்திட்டத்தின் மூலம் அந்த லைசென்ஸ் முறையில் உள்ள ஊழலை அடியோடு ஒழித்து, ஏழைமக்களை அந்த லைசென்ஸ் வாங்கப்படுவதற்கு ஆகும் கடன் தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்றியவர்கள் ஆவோம். இதைச் சபையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக பேசியது என்று நினைக்காமல், இதை முழுமையாக அமுல் நடத்தினால் நடுத்தர, ஏழை மக்கள் இதனால் பலன் பெற்று, நம் அரசை மனமாற என்றென்றும் வாழ்த்து வார்கள். அந்த நிலைமையில் இந்த லைசென்ஸ் முறையில் ஊழலும், அதிகார பயமுறுத்தலும் உள்ளது என்பது இதில் ஈடுபட்டுள்ள அனைவருக்கும் தெரிந்ததே.

ஆகையால் இந்த வேண்டுகோளை அனைவரும் வரவேற்பார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை அவசியம் பரிசீலித்து சிறு தொழில்களை உண்மையிலேயே ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்றால், வேலை வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் 5 கிலோ வாட், 10 கிலோ வாட்வரை உள்ள சிறு தொழில்களுக்கு லைசென்ஸ் முறையைக் கண்டிப்பாக எடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் உண்மையிலேயே சிறு தொழில்களுக்கு நன்மை செய்தவர்களாவோம். மேலும் இந்தத் துறையில் மற்ற மாநிலங்களோடு போட்டி போடும் அளவுக்கு தமிழகத்தில் சிறு தொழில்கள் வளர வாய்ப்பாக இருக்கும்.

பஞ்சாலைகளில் வட மாநிலங்களில் கதிர்களை அதிகப்படுத்த ஊக்கமளிக்கிறார்கள். அங்கே கதிர்கள் அதிகமாக அதிகமாக இங்கே உள்ள பஞ்சாலைகளில் இருந்த நூலைப் பெற்று அவர்கள் துணி தயாரிப்பது குறைந்துவிடும். அதனால் நம்முடைய நூல்கள் வெளி மாநிலங்களுக்கு வட மாநிலங்களுக்குச் செல்வது குறைந்து விடும். ஆகவே, நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூல்களை இங்கே உபயோகப்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும். மில் துணிகளைப் போன்று துணிகளைத் தயாரிக்க கைத் தறிக்கும் ஊக்கம் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாது, ஏழை நெசவாளர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதோடு படித்த வாலிபர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கும் வகையில் விசைத்தறிகளுக்கும் சில சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். மில்களுக்குப் போட்டியாக துணிகளைத் தயாரித்தால் இங்கே தயாராரும் நூல்களை முழு அளவில் பயன்படுத்த வாய்ப்பாக இருக்கும்.

[திரு. செள. வே. வரதராஜன்]

[1978 மார்ச்சு 22]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மதுரைப் பகுதியில் கைத்தறியில் தயாராகும் ஜுங்கடித் தொழிலுக்கு வாக்ஸ் மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. அதனை தொழில் துறை சரியாக வழங்குவதில்லை. ஜுங்கடித் தொழிலை காப்பாற்றி ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகளுக்கு வாழ்வு தர தேவையான வாக்ஸ் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு வழங்கர்மல் இதற்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை அழுகிற பிள்ளைக்கு வாழைப் பழம் காட்டுவது போல் மத்திய அரசு சேலம் இரும்புத் தொழிலைப் பொருத்தவரை இருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு கோடி அல்லது இரண்டு கோடி என்று மட்டும் கொடுத்து வருகிறார்கள். நம்முடைய அரசு மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி இந்தத் திட்டத்தை முழு அளவில் தொடங்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. துரை முத்துசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே தொழில், தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய மானியங்களின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காலையில் இருந்து பத்து பேர்களுக்கு மேல் இந்த மானியங்களின்மேல் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழில் துறை ஒருவேளை முக்கியமில்லை என்று இந்த அரசு கருதியோ என்னவோ ஒரு அமைச்சர் கூட இது சம்பந்தமாக தங்கள் கவனத்தைத் திருப்பியதாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : காலையில் பேச ஆரம்பித்ததிலிருந்து யாராவது ஒரு அமைச்சர் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அமைச்சர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவரை எப்படிச் கவனிக்க வேண்டுமென்று விளக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : பேசியதைக் குறிப்பெடுக்கவில்லை என்று தான் சொன்னேன்.

தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பில் மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் கிராமத் தொழில்கள் குடிசைத் தொழில்கள் போன்றவற்றில் ஒத்த கருத்தைக் கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

1978 மார்ச்சு 22] [திரு. துரை முத்துசாமி]

அதே நேரத்தில் மத்தியிலிருக்கும் ஜனதா ஆட்சியில் இருக்கிற தொழிலமைச்சர் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் அவர்கள் சமீபத்தில் கோவை மாநாட்டில் விம்கோ தீக்குச்சித் தொழிற்சாலை இயந்திர மயமாக்கப்பட மாட்டாது. ஏழை எளியவர்கள் செய்கிற குடிசைத் தொழிலாகத்தான் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால் பாராளுமன்றத்தில் பேசும்போது, கயிறு திரிக்கும் தொழில் கிராமத் தொழிலாக, குடிசைத் தொழிலாக இருக்கிறது. அதை இயந்திரமயமாக்க இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு மத்திய அரசு நிரந்தரமல்லாத, நிலையில்லாத கொள்கைகளைக் கொண்டதாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது* பொதுக்கூட்டங்களில் பேசும்போது ஒன்றாகவும், பாராளுமன்றத்தில் பேசும்போது வேறு முறையில் பேசுகிற நிலையில் ஜனதா கட்சி, ஜனதா அரசு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைத்தான் இந்த அரசும் பின்பற்றுகிறதா என்ற கேள்வியைக் கேட்க

(பிற்பகல் 1-07)

ஆசைப்படுகிறேன். தமிழக அரசின் டான்சி போன்ற நிறுவனங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களானது எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் அதிக விலையைக் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அதே பொருளை தனியார் செய்தால் முறைந்த விலையில் கிடைக்கிறது.....

திரு. மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ***என்பதைத் தெளிவாகக் சொல்ல வேண்டும். மத்திய அரசைக் குறை கூறி சொன்ன கருத்துக்கள் குறிப்பேட்டிலே ஏறுவது சரியா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : என்னுடைய முழுப் பேச்சையும் அவர் கேட்டிருந்தால் இப்படி எழுப்பியிருக்கமாட்டார். அவருக்கு வேண்டுமென்றால் நான் தனியாகவும் சொல்கிறேன். மீண்டும் ஒரு முறை இங்கேயே வேண்டுமானாலும் சொல்கிறேன். கோயம்புத்தூர் மாநாட்டில் பேசும்போது குடிசைத் தொழில்களுக்கு விம்கோ போன்ற தீக்குச்சி செய்கின்ற தொழிற்சாலைகளை குடிசைத் தொழில்களாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பாராளுமன்றத்திலே பேசுகின்றபோது கயிறு திரிக்கும் தொழிற்சாலை, அந்தத் தொழிலிலே லட்சக்கணக்கான மக்கள் ஈடுபட்டு வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. துரை முத்துசாமி]

[1978 மார்ச்சு 22]

அந்தத் தொழிலை இயந்திரமயமாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அவர் படித்திருந்தால் தெரிந்திருக்கும். மத்திய அரசினுடைய கொள்கையை மாநில அரசும் ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இரண்டு அரசுகளும்* ஏனென்றால் அவர்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசை எப்படியாவது குறை கூறவேண்டுமென்பதற்காக தெரிந்தும் தெரியாமலும் பேசக்கூடாது. அந்த மாநாட்டிலே போட்டது தீர்மானம், மத்திய அரசைக் கேட்டு இருக்கிறோம். மத்திய அரசினுடைய கொள்கையைப் பாராட்டிப் பேசியிருந்தால் நீங்கள் சொல்லலாம். ஆனால் எங்கள் கட்சி மாநாட்டில் கொள்கையை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொன்னோம் அவ்வளவுதான். இது* அல்ல. வறுமையை ஏற்படுத்தி இந்த நாட்டிலே வறுமையையே வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிட்ட நீங்கள்* என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : கட்சியின் தீர்மானம் போடுவது, வேறு, அரசு நடைமுறைப்படுத்துவது என்பது வேறு. ஜனதா கட்சியின் கொள்கை என்பது நாட்டு மக்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை நம்முடைய அரசும் முழுமனதுடன் வரவேற்று இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது மத்திய அரசுக்குக் களங்கம் கற்பிக்கின்ற முறையிலே பேசுவது சரியா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசை* என்று அவர்கள் சொன்ன நேரத்திலே மாநில அரசும்* என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில்* என்ற நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால்* * * * * என்று சொல்கிறார்கள். எந்த வகையிலே அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

திரு. துரை முத்துசாமி : சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றில் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் ஒரே கொள்கை என்று சொல்கிறார்கள். தொழில் துறை அமைச்சர் கோயம்புத்தூர் மாநாட்டிலே பேசப்பட்ட பேச்சு ஒன்றாக இருக்கிறது, பாராளுமன்றத்திலே பேசப்பட்ட பேச்சு ஒன்றாக

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 மார்ச் 22]

[திரு. துரை முத்துசாமி]

இருக்கிறது. கூட்டத்திலே சொல்வது கொள்கை இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுக்கு கூட்டத்திலே சொல்வது கொள்கை இல்லையென்று என்று அவர்கள்.....

திரு. மு. ஆறுமுகம் : கூட்டத்திலே சொல்லியது கொள்கை அல்ல என்று நான் சொல்லவில்லை, ஏன் அவர்கள் குழப்புகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆட்சியில் இருக்கின்ற அமைச்சர்களாலும், உறுப்பினர்களாலும், அவர்களை நடத்திச் செல்லுகின்ற அல்லது அவர்களுக்கு யோசனை சொல்லுகின்ற மக்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற மாநாட்டில் கட்சியின் விருப்பத்தை, ஆலோசனையைத் தீர்மான வடிவத்தில் வெளியிடுவது என்பது ஆட்சியினரை முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது, கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் தீர்மானங்களைச் செயல்படிவமாக்குகின்ற நேரத்திலே முழுமையாகச் செயல்படிவமாக்க முடிகிறதா என்பதைப்பற்றி நிதிநிலை, மற்ற குழந்தைகளை எல்லாம் சிந்தித்துத்தான் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பதைப் பல்வேறு நேரங்களிலே பல்வேறு மாநாடுகளில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டதற்குப் பிறகு, அவைகள் நடைமுறைக்கு வராத நேரத்திலே கட்சியிலேயே கேள்வி கேட்பதும் இயல்பாக இருக்கிறது என்பதும், தயவுசெய்து (* * *) என்பதை நாம் ஏன் இங்கே குறிப்பேட்டில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, ஆகவே அதைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து எடுத்து விடுவதற்கு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசும்பொழுது மாநில அரசும், மத்திய அரசும் * * * போடுகின்றன என்று சொன்னார்கள். * * * என்ற சொற்களை மட்டும் நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். அதேமாதிரி சொல்லாமல் வேறுமாதிரி பேசுங்களேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி :..*..... என்று சொல்வது அன்பார்விமென்ட்ரி வார்த்தையா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எப்படிப் பயன்படுத்துகிறோம் என்ற சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து நல்லவார்த்தைகளேகூட சபையிலே பொருத்தம் இல்லாமல் இருப்பதும் உண்டு.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1978 மார்ச் 22]

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, நடைமுறைக் கொள்கைகளைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது இதுபோன்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதில் தவறு இல்லை. தனிப்பட்ட மனிதர்களைப்பற்றி விமர்சனம் செய்யும்பொழுதுதான் தவறாகக் கருதப்படுமே தவிர அரசினுடைய கொள்கைகள் தவறு என்று விமர்சிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறோமே தவிர.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, விவாதத்தில் வெற்றி காண்பது என்பது வேறு, உண்மையை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது வேறு. ஒரு அரசியல் கட்சி தீர்மான வடிவத்திலே உருவாக்குகின்ற யோசனைகளையெல்லாம் அப்படியே அந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட அமைச்சரவை ஏற்று நிச்சயமாகச் செயல்படும் என்று எதிர்பார்க்கும்பொழுது தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நண்பர் மறுக்க மாட்டார் என்று கருதுகிறேன்.

ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையை விவாதித்துக் கொண்டுபோய், இதற்குமுன் இருந்த அரசு, மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டிலே இருந்த அரசு என்று விரிவான முறையில் விளக்கி வேறுபட்ட கருத்துக்களை உருவாக்குவதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டாமென்றுதான் அப்படிச் சொன்னேன். மற்றவர்கள் அப்படிப் பேச ஆரம்பித்தால் இப்பொழுதிருக்கின்ற நல்ல சூழ்நிலைகள் கெட்டுவிடும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கம் கொடுத்த பிறகு நான் குறுக்கிடுவதால் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தவறாகக் கருதக் கூடாது.....

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். பிரச்சனையை அதிகமாக்கி, விவாதத்திலே சூடேற்றி, வேறுவித கருத்துக்கள் இங்கே சொல்லப்படுகின்ற சூழ்நிலை இங்கே வேண்டாம். அதை உருவாக்க வேண்டாமென்றுதான் சொன்னேன். அப்படியில்லை என்று உறுப்பினர் விவாதத்திற்குச் சூடேற்ற விரும்பினால், அதன் விளைவாக இந்த அவையின் நேரத்தை வீணாக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைத் தந்திரமாகவும், சாமர்த்தியமாகவும் சொல்ல அனைவருக்கும் தெரியும். அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே போனால் நன்றாக இராது. இன்னும் சொல்கிறேன், மாநில அரசு-தமிழக அரசு * * * போடவில்லை,

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 மார்ச் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தேவையில்லை, மக்களை ஏமாற்றி எந்தவித இலாபத்தையும் பெறுவதற்காக நாங்கள் இங்கே வரவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமன்கான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமன்கான் : தலைவரவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். உங்கள் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டீர்கள்.

திரு. ஏ. ரகுமன்கான் : * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொதுவாக, தீர்ப்பின்மேல் பேசுவது என்பது, அதுவே முதலில் மரபு இல்லை, ஏற்கெனவே நான் சொல்லிவிட்டேன். அவர் அன்-பார்லிமெண்ட்ரீயா என்று கேட்டார்.* ** என்று அம்மாதிரி சொன்னால் அந்த வார்த்தை அன்-பார்லிமெண்ட்ரி என்றும் இருக்கிறது. அந்த சென்சிலேதான் சொன்னார்கள். விவாதம் சூடாக இல்லாமல் ஒழுங்கான முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று அந்தக் கருத்திலே சொன்னேன் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் விளக்கம் சொல்லி விட்டார்கள். ஏற்கெனவே நான் தீர்ப்பளித்துவிட்டேன். அந்த வார்த்தைகளையும், அதற்குப் பின்னால் தொடர்ந்து வந்த வாதங்களையும் நீக்கும்படி, உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, விவாதத்தைச் சூடாக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அதே தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோயம்புத்தூரிலே ஒருவிதமாகப் பேசுகிறார், பார்லிமெண்ட்டிலே ஒருவிதமாகப் பேசுகிறார், இப்படி நிரந்தரம் இல்லாத கொள்கையாக இருக்கிறது. அதையே இந்த அரசு பின்பற்றுகிறதா என்றுதான் நான் பேசினேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

[பிற்பகல் 1-10]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மத்திய தொழில் துறை அமைச்சரவர்கள் கோயம்புத்தூர் மாநாட்டில் ஒன்று கூறினார், பாராளுமன்றத்தில் ஒன்றைக் கூறினார் என்று திரும்பத் திரும்ப நண்பர் அவர்கள் கூறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து அந்தப் பிரச்சனையை விட்டுவிடுங்கள். அவர் பேசலாம். ஏற்கனவே, முதலமைச்சர் சொன்ன மாதிரி, கட்சிகளுடைய எண்ணங்களைக் கட்சி மாநாட்டில் பிரதிபலிக்கிறார்கள். சிலவற்றைச் செய்யலாம், சிலவற்றைச் செய்ய முடியாது என்று முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொல்லிவிட்டார்கள். அவர் விளக்கத்திற்குப் பிறகு தொடர்ந்து விவாதிப்பது தேவையில்லாதது.

திரு. துரை முத்துசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழக அரசு நிறுவனமாகிய டான்சியிலே பல பொருள்களைச் செய்கிறார்கள். ஆனால், அப்பொருள்களின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. தனியார்களிடம் வாங்கினால், தனியார்கள் செய்கிற அதே பொருள், விலை குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கடுத்தாற்போல், குறித்த காலத்திற்குள்ளாக அந்தப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. அடுத்தது, தரமானவைகளாகவும் டான்சியிலே செய்யப்படுகிற பொருள்கள் இல்லை. ஆனால், டான்சியிலே செய்யப்படுகிற பொருள்களைத்தான், ஊராட்சி ஒன்றியம் போன்றவற்றிலும், அரசாங்கம் நடத்துகிற அலுவலகங்களிலும் வாங்க வேண்டுமென்று, கொட்டேஷன் கூடத் தேவையில்லையென்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பிலே பார்க்கும் போது, டான்சி, பல இலட்சம், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டத்திலே நடக்கிறதென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது, டான்சி ஏன் நஷ்டத்திலே ஓடுகிறது. தரம் இல்லாத பொருள்கள் ஏன் அதனால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, விற்கப்படுகிறது, ஏன் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை ஆராய்வதற்காக ஒரு குழுவை இந்த அரசாங்கம் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாக்டரி ஆக்ட் வைத்திருக்கிறோம். பொதுவாக, பருத்தித் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய அலுவலகங்களிலேயிருக்கிற பெண்களை மாலை 5 மணிக்கு மேல் வேலைக்கு வைத்திருக்கக் கூடாது, அனுப்பிவிட வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. இருந்த போதிலும், கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களிலே, பாக்டரியிலே வேலை செய்கிற பெண்கள், இரவு 7 மணியிலிருந்து 12 மணி வரையில் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படி வேலை செய்கிற சம்பந்தப்பட்ட முதலாளிகள் மீது, வழக்கு தொடர்ந்தால், ரூ. 30, ரூ. 50 மட்டும் அபராதம் விதிக்கிற நிலைமையிருக்கிறது. அப்படியிருப்பதால், மறுநாளே, பெண் தொழிலாளிகளை, இரவு 7 மணி முதல் 12 மணி வரை வேலை செய்ய வைக்கிறார்கள். அதைத் தடுத்து நிறுத்த வழியில்லாமலிருக்கிறது.

பாக்டரி ஆக்ட் இருக்கின்றதெயொழிய, பெண்கள் இரவிலே வேலை செய்கின்ற அவல நிலை இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை ஏன், குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், முதலாளிகள்மேல் வழக்கு

1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முத்துசாமி]

போட்டால், அபராதம் கட்டிவிட்டால் போதும் என்ற அளவிலே மறுநாளே, அந்தப் பெண்களை இரவிலே வேலையில் அமர்த்துகிறார்கள். இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்த பிறகும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லையென்ற நிலைமையிருக்கிற காரணத்தால், இதற்குக் கடுமையான சட்டம் கொண்டு வந்து, அப்படி பெண்களிடம் இரவில் வேலை வாங்குகிற முதலாளிகள் பேரில், கடுமையான சிறை தண்டனை கொடுக்கச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், கம்பல்சரி டெபாசிட் பணத்தை எம்.எல்.ஏக்கள் கையெழுத்துப்போட்டால் திருப்பிக்கொடுக்கலாம் என்றிருந்தும், கோயம்புத்தூர், சென்னை போன்ற இடங்களில், இன்னும் கம்பல்சரி டெபாசிட் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லையென்ற அவல நிலையிருக்கிறது. அதற்குக் காரண கர்த்தாக்களாக உள்ளவர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எம். எல். ஏ-க்கள் கையெழுத்து போட்டால் போதும் என்றிருக்கிறது, அரசு சொல்கிறது, சட்டம் இருக்கிறது. இருந்த போதிலும், எம். எல். ஏ. கையெழுத்து போட்ட பிறகும் காலந் தாழ்த்துகிற அதிகாரிகள் எதற்காக்கக் காலந் தாழ்த்துகிறார்கள், ஏன் காலந் தாழ்த்துகிறார்கள் என்பதை அறிந்து, அதற்குக் காரணமானவர்கள் யார் என்று அறிந்து, அவர்கள்மீது உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாகத்தான் காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும். காலதாமதத்தால், இலட்சக்கணக்கானவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே, கள்ளக் குறிச்சியிலே, பொம்மை செய்வதும், சிலை செய்வதும் தொழிலாக இருக்கிறது. கள்ளக்குறிச்சி, சின்ன சேலம் போன்ற பகுதிகளில், இத்தொழில்கள் பிரபலமாக இருக்கின்றன, ஏழை, எளிய மக்கள் மத்தியில். அந்தப் பகுதியில், கிராமத் தொழிலாக இருக்கிற இத்தொழிலுக்குக் கடனாகவும் மானியமாகவும் உதவி கொடுத்தால், ஏழை எளிய மக்கள் திறமையை வெளிக்காட்டவும் வழி வகுக்கும், வாழ்க்கைக்கும் வழி வகுத்ததாக இருக்கும். ஆகவே, கடனும் மானியமும் வழங்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல், தொழில்பேட்டை என்கு பார்த்தாலும் அமைக்கிறார்கள். எங்கள் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே, கடலூரிலே மட்டும் தான் தொழில்பேட்டை இருக்கிறது. பிற்பட்ட பகுதிகளிலே கள்ளக்குறிச்சி மிக முக்கியமானது. அங்கும் தொழில் பேட்டை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. துரை முத்துசாமி]

[1978 மார்ச் 22]

அதேபோல் செஞ்சி, புதுக்கோட்டை, திருமயம் போன்ற இடங்களில் தொழிற்பேட்டை அமைப்பதன் மூலமாக படித்து வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற காரணத்தாலே படித்துவிட்டு அவர்கள் விரும்பும் வேலையைச் செய்யவும் அரசாங்கம் கடனுதவியும் மானியமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கள்ளக்குறிச்சிக்கருகில் கடலூர் துறைமுகம் இருக்கிறது. இங்கிருந்துதான் நெய்வேலி நிலக்கரி, சிமின்ட் போன்றவைகளை ஏற்றுமதி செய்கிற கட்டாயம் இருக்கிற காரணத்தால் இந்தத் துறைமுகம் இன்னும் சீர்செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. கடலூர் துறைமுகத்தைச் சீர்செய்து கொடுத்துவிட்டால் குறைந்த கட்டணத்திலே டிரான்ஸ்போர்ட் செலவாகும் என்ற காரணத்தினாலே அந்தத் துறைமுகத்தைச் சீர்செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடலூரிலே ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் மீன்பிடி தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். விசைப்படகாளர்கள் அல்ல, கன்ட்டிரி போட் வைத்திருப்பவர்கள். அந்த ஏழைகள் தங்கள் கையிலே இருக்கிற கன்ட்டிரி போட்டைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்களிலே 3,000 பேர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இந்தத் தொழிலைச் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கடனும் மானியமும் கொடுத்தால் அவர்கள் வாழ்வதற்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும். அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள விருத்தாசலத்தில் பீங்கான் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. இப்போது அங்கு தேக்க நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதிகமாக விற்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் அவைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி லாபம் அடையக்கூடாது. அரசு ஒரு குழுவை அமைத்து, பீங்கான் இப்போது எப்படி செய்கிறார்கள், எவ்வளவு செலவாகிறது, வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் அன்னிய செலாவணி எவ்வளவு கிடைக்கும் என்பதை எல்லாம் பரிசீலித்து வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷனுக்காக ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி எடுத்த இடங்களில் விதைப் பண்ணையையும், முந்திரித் தோப்பையும் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த நோக்கத்தோடு அதை எடுத்தார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. மாறாக விதைப்பண்ணையை வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த நோக்கத்திற்கு எடுத்தார்களோ அந்த நோக்கத்திற்குத்தான் பயன்படுத்த வேண்டிய

1978 மார்ச் 22] [திரு. துரை முத்துசாமி]

டும் என்று லாண்டு அக்குசிஷன் சட்டத்திலே இருக்கிறது. நெய் வேலியில் எடுக்கப்பட்ட நிலங்களில் இன்னும் விதைப் பண்ணைகளை அமைக்க இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு என்ன பொருள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லும் போது நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷனில் எடுத்த நிலங்களில் அரசு விதைப் பண்ணை வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அரசினுடைய கொள்கை தெளிவாக இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். எந்த அரசு என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். 11 ஆண்டுகாலம் ஆண்டது யார்?

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். இது என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரா, உட்காருங்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : அதே போல நெய்வேலி பகுதியில் ஏராளமான பேர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே எவ்வளவு சதவிகிதம் பேர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையிலே வேலையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பேர்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்பதற்குக் கணக்குக் கூட இல்லை. அவர்கள் தங்களுடைய விவசாயத் தொழிலைக் கூட செய்ய முடியவில்லை. காரணம் 150 அடி ஆழத்திலிருந்து தண்ணீரை வெளிக் கொண்டு வருவதால் அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட அபாயம் அங்கிருக்கிறது. அப்படி வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் யார், யார், அவர்கள் என்னென்ன தொழில்கள் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் தெரியவில்லை. ஆகவே இதைக் கவனிக்க ஒரு குழு போட்டு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டையிலே ஏராளமான மெழுகு தொழிற்சாலை இருந்து வருகிறது. அவர்களுக்கு அதற்காக மூலப் பொருள்கள், கச்சாப் பொருள்கள் கிடைக்காமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அவதியைப் போக்குகின்ற வகையிலே தேவையான பொருள்களைக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

திருமயம் தொகுதியில் குளுகோஸ் பாக்டரி அமைக்க திட்டம் இருந்தது. அதை நிறுவ பல பணக்காரர்கள் தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால் அது இன்னும் நிறுவப்படவில்லை. அதைப் போல் பணக்காரர்கள் பாக்டரி அமைக்க முன்வரும்போது, வசதி படைத்தவர்கள் முன் வரும்போது, அவர்களுக்கு அனுமதி

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1978 மார்ச் 22]

கொடுத்தால் அந்தப் பகுதியில் வேலை இல்லாமல் இருக்கும் வாலிபர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, அந்த குளுகோஸ் பாக்டரியை அங்கே அமைக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், அந்தப் பகுதியில் யூகலிப்டஸ் அதிகமாகக் கிடைப்பதால், அங்கே ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

சிக் மில்லைப் பற்றிப் பேசினார்கள். சேலம் எனாமல் பாக்டரி தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களை கைது செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் அந்தத் தொழிலாளர்களை அழைத்துப் பேசி, அவர்களுடைய துறைகளைப் போக்க வேண்டும். கைது செய்தவர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் 20 நிமிடம் பேசிவிட்டீர்கள். முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : 'நவமணி' பத்திரிகை இரண்டாண்டு காலமாக மூடப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருந்த 60 தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மூடப்படும் போது 1 வருஷம் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக சம்பளம் வழங்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். திரு. துரைமுத்துசாமி நீங்கள் 20 நிமிடம் பேசிவிட்டீர்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : இன்னும் ஒரு பாயின்ட் தான். முடித்து விடுகிறேன். நிறைய இன்ட்டரப்ஷன் இருந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதிக நேரம் ஆகி விட்டது. நடுவில் இன்ட்டரப்ஷன் 5 நிமிடம் ஆகியிருந்தாலும், 15 நிமிடம் பேசி இருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் 15 நிமிடம் தான். உட்காருங்கள்.

திரு. துரை முத்துசாமி : கடைசியாக, சைதாப்பேட்டையில்
.....

(மனியடிக்கப்பட்டு, திரு. அய்யாச்சாமி பேச அழைக்கப்பட்டார்)

1978 மார்ச் 22]

திரு. ரா. அய்யாச்சாமி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த தொழில் மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(திரு. துரை முத்துசாமி எழுந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. துரை முத்துசாமி, நீங்கள் 20 நிமிடம் பேசியிருக்கிறீர்கள். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) உங்கள் கட்சிக்கு எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு நேரம் ஒதுக்கியிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) ஜனதா கட்சிக்கு ஒதுக்கிய நேரம் உங்கள் கட்சிக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. அய்யாச்சாமி : என்னுடைய தாராபுரம் தொகுதியில் தொழில் வளர்ச்சி இல்லை. என் தொகுதியில் ஏழைகள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நிறைய இருக்கின்றனர்.....

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். இங்கே இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு நண்பர் * * * என்று தங்களைப் பார்த்துக் கேட்டார். அது சபைக் குறிப்பினை இருக்கலாமா? அப்படி இருந்தால் நீக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் உட்கார்ந்து கொண்டே பேசியதால், சபைக் குறிப்பிலோ, பத்திரிக்கையிலோ வராது.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். சார்.
* * * என்று கேட்டார். அதை அனுமதிக்கலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது வராது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். * * * எல்லோருக்கும் ஒரே நீதி தான் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். உட்காருங்கள்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : சார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலில் நீங்கள் உட்காருங்கள். நான் பேசிய பிறகு நீங்கள் பேசுங்கள். ஒரு உறுப்பினர் பேசும் போது உங்களைப் பற்றியோ அல்லது அவருடைய பேச்சில் ஏதாவது வித்தியாசம் இருந்தாலோ நீங்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி, ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பலாம்.

திரு. ஏ. ரகுமங்கன் : The Deputy Speaker is expected to go through the rules. I am raising a point of order.

பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று கேட்கும் போது, அதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று விதிமுறைகளில் தெளிவாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். விதிமுறைகளைப் படிக்க வேண்டுமென்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அறிவுரை கூறியதற்கு நன்றி. ஏற்கெனவே நான் விதிமுறைகளைப் படித்து விட்டுத்தான் இங்கு வந்திருக்கிறேன். அதிகமாக ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் என்னுடைய அறையில் வந்து சொல்லுங்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி ஒரு உறுப்பினர் பேசும் போது இன்னொரு உறுப்பினரைப் பற்றிப் பேசினால் அல்லது அவருடைய பேச்சில் ஏதாவது முரண்பாடு இருந்தால் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்ப உரிமை இருக்கிறது. அந்த மாதிரி எதுவும் இல்லாமல் 'நான் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பிக் கொண்டிருப்பேன், நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்' என்று சொன்னால் எப்படி முடியும்? உங்களுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சனை சரியல்ல என்று சொல்லிவிட்டு, உறுப்பினரைத் தொடர்ந்து பேசச் சொல்லிவிட்டேன். மீண்டும் அதே ஒழுங்குப் பிரச்சனையை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று எந்த விதியிலும் இல்லை.

திரு. ஏ. ரகுமங்கன் : ஒழுங்குப் பிரச்சனை என்று கேட்டால் அதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும். ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்ப உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்புவதாகத் தோன்றவில்லை. வேண்டுமென்றே 'ஒழுங்குப் பிரச்சனை, ஒழுங்குப் பிரச்சனை' என்று தொடர்ந்து சொல்லி, இந்த சபையின் நேரத்தை வீணடிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் உங்களுடைய பேச்சு இருக்கிறது. தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. ஏ. ரகுமங்கன் : என்னுடைய பேச்சுக்கு நீங்கள் நோக்கம் கற்பிக்கிறீர்கள். நான் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுப்பும் போது, அதற்கு நோக்கம் கற்பிப்பது சரியல்ல. அதை நீங்கள் வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

[1978 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். உங்களுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சனையை நான் அனுமதிக்கவில்லை. திரு. அய்யாச்சாமி, நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. ரா. அய்யாச்சாமி : தலைவரவர்களே, என் தொகுதி ஏழை விவசாயிகள் நிறைந்த பகுதி. அதுமட்டுமல்ல ; அரிசன மக்கள் நிறைந்த பகுதி. ஆகவே, அங்கே ஒரு கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் 20 ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே என்னுடைய தாராபுரம் தொகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு நிர்வாகத்திலே இருப்பவர்கள் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று சொன்னால் அந்த லஞ்சத்திற்கு அடிப்படையை வகுத்துக் கொடுத்தவர்களே காங்கிரஸ் காரர்கள்தான் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் 9 ஆண்டு காலம் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் லஞ்சம் வாங்குவதற்கும் லஞ்சம் பெறுவதற்கும் உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : சார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் தான் லஞ்சம், ஊழல் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அதற்கு ஆதாரம் வைத்திருக்கிறார்களா ? ஆதாரத்தோடுதான் அப்படிப் பேசுகிறார்களா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதில் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. அவர் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. மொத்தமாக, பாலிசியைப் பற்றி கிரிட்டிசைஸ் பண்ணி சொல்கிறார். அதற்கு ஆதாரம் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை.

திரு. ரா. அய்யாச்சாமி : தாராபுரம் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கியப் பகுதியாக இருப்பதால் அங்கு பல தொழில்களை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. அய்யாச்சாமி]

[1978 மார்ச் 22]

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் காட்டு இலாகா பூமி சுமார் 400 ஏக்கர் உள்ளது. அதில் செலவு ஆண்டுக்கு 7,000 ரூபாய் ; வரவு 1,000 ரூபாய்தான். அது விவசாயத் திற்கு ஏற்ற நிலமாக இருப்பதால் தலா 2 ஏக்கர் வீதம் அந்த பூமியை விவசாயிகளுக்கு பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், அரிசன மக்களுக்கு குடி நீர் திட்டம், வீட்டு வசதி திட்டம், கல்வித் திட்டம், தொழில் வளர்ச்சித் திட்டம் ஆகிய பல் வேறு திட்டங்களை நம் தமிழக அரசு செயல்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இது வரையில் அங்கே எந்த அரசும் நல்ல திட்டங்களைச் செய்யவில்லை. தாராபுரத்திலிருந்து சங்கராபாளையம் போவதற்கு ஒரு ரோடு இருக்கிறது. அந்த ரோடு அமைக்கப்பட்டு 50 ஆண்டு இருக்கும். அது பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. அப்படியும் அந்த ரோட்டை செப்பனிடவில்லை.

(பிற்பகல் 1-30.)

நானும் கிட்டத்தட்ட 8 மாத காலமாக இந்த ரோடு பற்றி பஞ்சாயத்து யூனியனில் எடுத்துச் சொல்லியும் இன்னும் சீரமைக்கப்படவில்லை. அதே நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு இந்த ரோட்டை செப்பனிட உடனடியாக ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தாராபுரத்திலேயிருந்து பழனிக்குச் செல்லும் பாதையின் குறுக்கே அமராவதி ஆறு இருக்கின்றது. இந்த அமராவதி ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் அமைத்திருக்கின்றது. இந்தப் பாலம் பழைய நிலையிலேயே உள்ளது. பல்கள் போகும்போது அது ஆட்டம் கொடுக்கின்றது. இந்தப் பாலத்தை உடனடியாக நம்முடைய தமிழக அரசு புதியதாக அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மைசூரிலிருந்து சாம்பாஜநகர், சத்தியமங்கலம் வழியாக பழனிக்குச் செல்வதற்கு ஒரு இரயில் போக்குவரத்து வசதி செய்கின்ற திட்டத்தை தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் சொல்லி அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.....

(திரு. ரகுமான்கான் ஏதோ சொல்ல விரும்பினார்.)

நான் சொல்கிறேன் சார். எங்களுக்கும் விதி தெரியும். தயவுசெய்து உட்காருங்கள். நீங்கள் பேசுவது விதிக்கு உட்பட்டதல்ல. உங்களை இரண்டு முறை அனுமதித்து விட்டேன். உங்களை இன்மேல் அனுமதிக்க இயலாது. தயவு செய்து அமருங்கள்.